

РЕШЕНИЕ

№ 2605

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10569** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020003278-091-001/23.04.2021г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и В. И. С. – ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчните периоди от м.12.2019г. до м. 02.2020г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. в общ размер на 223 836,19лв., ведно с лихви в размер на 23 879,16лв., в която част е потвърден с решение №1477 от 24.09.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“.

Изрично в съдебно заседание на 25.01.2022г. адв.Н. /процесуален представител на жалбоподателя /л.138/ заявява, че не оспорва решение №1477/24.09.2021г. в частта му, с която жалбата е оставена без разглеждане за дан.период м.03.2020г., доколкото няма установени корекции.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се отмени РА. На първо място се твърди, че не е вярна констатацията, че РЛ не е получило доставки от „Арест груп“ЕООД, „Пралел Трейдинг“ЕООД, „Стебо кюзн“ЕООД и „Дам -75“ЕООД, както и че не е направило доставки към „Евробулмаркет-ин екс“ЕООД и ВОД към MODA EUROPE SMPS и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS. Общо се прави извода, че за да има отказ да се признае правото на ДК следва да има злоупотреба, схема на данъчна измама,поради което изводите на органите по приходите за това са субективни, а не следват от обективните факти. Подчертава се, че тежестта на доказване на участието в данъчна измама е върху органите по приходите, което същите не са сторили. Изтъква

се, че е нарушено правото на ЕС. По отношение на ВОД вкл. към гръцкото дружество MODA EUROPE SMPS се визира, че спорното звено според ответника е транспорта, а той е осъществен от трето лице за сметка на доставчика, поради което приложим е чл.45, т.2 б. "б" от ППЗДДС, че доказването става с транспортен документ. В тази връзка се изтъква, че са представени ЧМР, писмени потвърждения /които не се изискват в посочената хипотеза/, както и е потвърдено, че визираниите МПС са пътували до Гърция. Прави се извода, че след като има транспортен документ – то натоварването на стоката и напускането на територията на страната е доказано и това е така, защото доставчикът разполага с редовни пътни документи, които доказват условията на превозния договор. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Н., който се позовава на изслушанията на СЕ за доказани последващи доставки, поради което моли РА като незаконосъобразен да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът чрез юрк.З. – оспорва жалбата. Подчертава, че отказът касае няколко доставчика и прецизно от органите по приходите са разгледани и последващите доставки, за да се направи категоричния извод, че РЛ участва в данъчна измама. Претендира се юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от 17.09.2021г., преди да бъде постановено Решение №1477 от 24.09.2021г., поради което е в срок и производството по отношение на лице с правен интерес – е допустимо.

Преди да се разгледа жалбата по съществото ѝ, съдът съобразява от решението на ответника, че са извършени следните процесуални действия:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020003278-020-001/05.06.2020г., издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена с със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за периодите от м.12.2019г. до м. 02.2020г.. Заповедта е връчена електронно на дружеството на 13.06.2020г.. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК със Заповед изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221020003278-020-002/04.08.2020 г., е променен обхватът ѝ, като в него е включено и установяването на задълженията за ДДС за периодите от м. 03.2020г. до м. 06.2020г.. Срокът за завършване на ревизията е продължен до 13.11.2020г. със ЗИЗВР №Р-22221020003278-020-003/11.09.2020г. и

ЗИЗВР №Р-22221020003278-020-004/12.10.2020г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на М. С. Х. съгласно Заповед №РД-84-2200-883/11.09.2020 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №РД-84-2200-970/09.10.2020 г. на зам. директора на ТД на НАП С..

На основание чл.7, ал. 3 от ДОПК, с Решение №Р-22221020003278-098-001/09.11.2020г. за изнемане разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка на директора на ТД на НАП С. правомощията по разглеждането и решаването на преписката са иззети от М. С. Х., поради продължително отсъствие – отпуск по болест, и същите са възложени на С. Т. К., в качеството на възлагащ орган. На основание чл.34, ал. 1, т. 2 от ДОПК, със Заповед №Р-22221020003278-023-001/11.11.2020г. ревизионното производство е спряно, съответно възобновено със Заповед №Р-22221020003278-143-001/10.12.2020г..

Заповедите за спиране и възобновяване на производството са издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020003278-092-001/08.03.2021г., връчен електронно на дружеството, ведно с доказателствата, на датата на издаването му. В срока и по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020003278-091-001/23.04.2021г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на дружеството на 27.05.2021г..

Съгласно констативната част на РД основната дейност на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е свързана с търговия на едро със стоки за бита /предимно захарни изделия, енергийни напитки и облекло/, като е декларирало, че тя е осъществявана от следните обекти: офис, находящ се [населено място], район С., [улица], вх. А, ет. 3, ап. 17; складова база на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], находяща се [населено място], [улица] /по Договор за логистика и влог на хранителни стоки от 21.10.2019 г./; склад, находящ се в складова база [населено място] поле, Индустриална база В. /за съхранение на енергийни напитки/; склад, находящ се [населено място], собственост на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /за съхранение на пелети/; склад №4 в складова база „Ф.“, находяща се [населено място], [жк], [улица]/за предаване на стоки – захарни и шоколадови изделия/.

На жалбоподателя са връчени 3 искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. Представените обяснения и документи са коментирани в РД.

Извършена е проверка на оригинали на счетоводни документи на жалбоподателя за ревизираните периоди в негов офис, находящ се [населено място], [улица], за което е изготвен е Протокол №1649994/08.10.2020 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДАМ 75“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ

ЕКСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – преки и предходни доставчици на ревизираното дружество. Резултатите от насрещните проверки са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ и описани в РД.

За изясняване на фактическата обстановка, са изискани относими документи и обяснения да определяне на задълженията за ДДС на жалбоподателя за спорните периоди от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], СТОЛИЧНА ОБЩИНА - район В., БУЛСТАТ 0006963270633, „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД, „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, „ХИЙТ ВИЖЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕЛ БИ КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАРГО ЛИНК“ АД, ЕИК[ЕИК], „ВЕНЦИСЛАВ ГЕЛОВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ФОХАР“ АД, ЕИК[ЕИК] и АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА /А./, БУЛСТАТ[ЕИК]. Представените документи и обяснения са описани в РД. Изготвено е ИПДСПОТЛ до „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, което не е връчено към

датата на издаване на РД.

С Протокол №1710918/28.01.2021г. като относими доказателства за установяване на данъчните задължения на ревизираното дружество са присъединени следните документи: РА №Р-22221019006649-091-001/30.09.2020г. на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД; РА №Р-22221718006758-091-001/05.06.2019г. на „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД; доклад след извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства за „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД; Протокол №П-22221720014484-073-001/07.07.2020г. за установени факти и обстоятелства за „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД; ПИНП №П-22221720076446-141-001/30.06.2020г. на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД; Протокол №П-22221720185265-073-001/22.01.2021г. за установени факти и обстоятелства на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД; РА №Р-22221719006359-091-001/12.02.2020г. на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД; Протокол №П-22221420038326-073-001/28.10.2020г. за установени факти и обстоятелства за „ДАМ 75“ ЕООД; ПИНП №П-22221420190287-141-001/21.12.2020г. на „ДАМ 75“ ЕООД; ПИНП №П-22221420160055-141-001/13.10.2020г. на „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД; ПИНП №П-22221420144379-141-001/21.10.2020г. на „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД; ПИНП №П-22221420145662-141-001/19.10.2020г. на „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД; ПИНП №П-22221420127348-141-001/13.10.2020г. на „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД; ПИНП №П-22221420111457-141-001/20.08.2020г. на „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД; РА №Р-22221019008497-091-001/09.07.2020г. на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД; отговор по молба за административно сътрудничество /SCAC/) реф. номер 032035 във връзка с ревизия на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД.

С писмо их. №138#1/02.10.2019 г. при ТД на НАП С., офис Б. е изискана е информация от дирекция ЦЗВ – С. за извършени проверки /SCAC/ на жалбоподателя и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция и MODA EUROPE, VAT EL801244080. В отговор е предоставена информация за извършени проверки /SCAC/ на INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция във връзка с ревизия на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД - отговор на молба с реф. №032962 и на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД-отговор на молба с реф. №032982.

С цел установяване реалността на декларираните вътреобщностните придобивания /В./ от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД от посочените по-горе гръцки дружества са изпратени молби за административно сътрудничество до данъчната администрация на Гърция за INTERNATIONAL FRUIT HELLAS и MODA EUROPE – като отговорите са коментирани в РД.

Относно начисления ДДС.

1. При ревизията са изследвани декларираните от жалбоподателя 11 фактури в дневник продажби за периодите от м. 12.2019г. до м. 03.2020г., м. 05.2020г. и до м.06.2020г. с получател „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД, по които е начислил ДДС в общ размер на 240 379,49лв.. Предмет на доставките са аванс, захарни изделия /бисквитиери Сладък сън, Аморе и Наслада; бисквити М., Ф. Р. - подаръчна кутия, Лято, Мираж, М., Аморе 350 гр., Асортти лукс – метална кутия; млечен шоколад М.; шоколадово яйце К.; тоблерон и др./ и енергийни напитки /Red Bull - 0,250 мл. и Power Horse Regular - 0,250 мл./. В констативната част на РД подробно е описан предмета на доставка по всяка от процесните фактури. Установено е, че с фактура №19..10/17.12.2019г. е приспаднал документирания аванс с фактура №19..9/17.12.2019г..

Констатирано е, че спорните фактури са включени в дневника за покупки на

получателя. Установено е, че между „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, в качеството на продавач и „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД, в качеството на търговец, е сключен договор за продажба на стоки от 05.11.2019г., действието на който не е ограничено със срок.

В хода на ревизията жалбоподателят и „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД са представили копия на спорните фактури, ведно с приемно-предавателни протоколи /ППП/. В констативната част на РД подробно са описани данни за ППП, документиращи предаването на стоките от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД и получаването им от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД по всяка от спорните фактури. Отбелязано е, че в по-голямата част ППП са с дати на съставяне, последващи датите на изготвяне на фактурите. Установено е, че в ППП са вписани следните данни за регистрационни номера на МПС, в които стоките са натоварени от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД с рег. [рег.номер на МПС] /C7888ЕК /за склад №4 в складова база „Ф.“/ и рег. [рег.номер на МПС] /C9845ЕН, рег. [рег.номер на МПС] /C05307ЕК, рег. [рег.номер на МПС] /C8769ЕС /за складова база в парцел XII – 42, кв. 3, по плана на спирка В. в землището на [населено място] поле/.

В РД е посочено, че жалбоподателят и „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД са представили документи, удостоверяващи плащане по фактурите по банков път – банкови извлечения, счетоводни справки.

Изследвана е последващата продажба на стоките от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД. Констатирано е, че дружеството е представило копия на фактури, с които е документирало ВОД на същите към INTERNATIONAL FRUT HELLAS, Гърция и GRECOIL, VAT EL801123755, които са клиенти и на ревизираното дружество и FOOD AND BEVERAGE TRADE, VAT EL801301459. Отбелязано е, че при продажбата им стоките са транспортирани от България до Гърция от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и „ГАЛЕВ“ ЕООД. „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД е декларирало, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] /C7888ЕК, с които са превозени част от стоките са били стопанисвани от „ЕМБЕ“ ЕООД и „БУЛТРАНС 2018“ ЕООД. Посочило е, че преди да бъдат продадени на гръцките дружества част от тях – енергийни напитки са били разтоварени след покупката им от жалбоподателя в нает склад, находящ се [населено място], [улица], Борса С.. За стопанисването на последния е представило копия на договори за наем от 01.04.2015г. на част от хладилна камера; от 27.12.2018г. на част от пакетажна зала с площ 300 кв. м. и от 29.03.2019 г. на част от хладилна камера №6 с площ 250 кв. м., с наемодател – „СЛАТИНА – БУЛГАРПЛОД“ ООД, ЕИК[ЕИК].

След справка в информационната система на НАП е констатирано, че INTERNATIONAL FRUT HELLAS не е декларирало В., съответстващи на декларираните ВОД от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД. Установено е несъответствие, представляващо декларирани В. от гръцкото дружество в по-малък размер, както следва: за м.12.2019г. – 170 845 Е. и за м.05.2020 г. – 72 499 евро. Констатирано е, че за тези периоди „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД е декларирало В. от INTERNATIONAL FRUT HELLAS, Гърция.

Констатирано е, че жалбоподателят е удостоверил произхода на захарните изделия – предмет на фактурираните продажби на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД с фактури, с доставчик - „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, а на енергийните напитки - „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД. Представил е справка за стоковия поток и договор за покупко-продажба на стоки от 04.11.2019г., с доставчик „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“

ЕООД. Отбелязано е, че в хода на насрещни проверки посочените доставчици не са представили доказателства, че са разполагали със съответния вид и количество стоки - предмет на доставки към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД /в т.ч. за произхода им/, които са фактурирани впоследствие от жалбоподателя на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД и от последното към гръцките му контрагенти. Ревизиращият екип е изследвал достоверността на вписаните обстоятелства в ППП за място на предаване на спорните стоки и МПС, на които са натоварени, като са установени следните обстоятелства:

След справка в информационната система на НАП е установено, че считано от 22.06.2010 г. „ФОХАР“ АД е собственик на недвижим имот – земя и сграда, находящ се [населено място], [улица]. Въз основа на ИПДСПОТЛ с писмо вх. №К. 4326/27.08.2020г. по регистъра на ТД на НАП С., СТОЛИЧНА ОБЩИНА е предоставила информация, че по данни от Агенция по геодезия, картография и кадастър в границите на поземлен имот, находящ се [населено място],[жк], [улица], собственост на „ФОХАР“ АД, не са отразени сгради, като е пояснено, че този адрес се отнася за поземлен имот с идентификатор 68134.1943.3015 в кадастралната карта и кадастралните регистри по плана на Киноцентър Б., находящ се [населено място], район В., [улица].

В отговор на ИПДСПОТЛ „ФОХАР“ АД е декларирало, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД като доставчик на фактурираните стоки от жалбоподателя към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД не са ползвали наети от него складови помещения през периода от 01.12.2019 г. до 30.06.2020г.. Посочило е, че сградният му фонд на адрес [населено място], [улица] освободен от наематели и разрушен през 2017г. - премахнати са всички сгради и теренът е разчистен от строителни отпадъци.

След справка в базата данни на НАП е констатирано, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са декларирали в дневник покупки за периодите от м.12.2019г. до м.06.2020г. получени доставки за наем на обект и консумативи за ползване на такъв от „ФОХАР“ АД.

За другия адрес, вписан в ППП – складова база, находяща се [населено място] поле в хода на ревизията в писмени обяснения жалбоподателят е посочил, че: „посоченият обект представлява голяма складова база в полето близо до [населено място] поле. Там има складове под митнически контрол. Намира се близо до спирка В. по жп линията С. – П. и от там е името спирка В..“. След справки в базата данни на НАП е установено, че собственикът на имота, вписан в ППП, е „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД. Същият представлява земя и сграда, находящи [населено място] поле, Индустриална зона „В.“.

Констатирано е, че през м.12.2019г. жалбоподателят е декларирал в дневник покупки и приспаднал пълен данъчен кредит в размер на 120,00 лв. по фактура №107/03.12.2019 г., издадена от „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД, с предмет на доставка „наем на склад 01.11.-30.12.20“. Отбелязано е, че той е декларирал в дневник

продажби /в т.ч. за ревизираните периоди/ доставки, с получател „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД, които впоследствие са били анулирани чрез кредитни известия. Изследвани са обстоятелствата относно декларираните покупки и продажби от ревизираното дружество от „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД за процесните периоди.

Установено е, че документираните продажби са с предмет на доставка - енергийна напитка Red Bull – кен 0,250 мл. Дружествата са заявили, че предаването на стоките /в т.ч. при доставката и връщането им/ е осъществено в склада в [населено място] поле, собственост на „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД. Посочено е, че превозът на стоките до склада при доставката им е осъществен от жалбоподателя, без да са представени транспортни документи. Не е осъществено плащане по фактурите, поради което впоследствие не са възстановени суми по кредитните известия. Констатирано е, че „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД е включило в дневник покупки издадените фактури и кредитни известия от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, като за съответните данъчни периоди, с изключение на м. 04.2020г., със СД по ЗДДС е декларирало данък за внасяне, за събирането на който публичните изпълнители при НАП са образували изпълнително дело №190754114/2019 г.

Относно МПС-та, на които е документирано натоварването на стоките е посочено, че в информационната система на НАП - данни от КАТ е отразено, че МПСрег. [рег.номер на МПС] е влекач, марка М., модел ТГХ 18.480 БЛС, а рег. [рег.номер на МПС] – полуремарке, марка Л., със собственик - „АП ЛИЗИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Последното не е декларирало в дневник продажби за процесните периоди фактури с предмет на доставка - транспорт и /или наем, с получател „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН – ЕКС“ ЕООД, но са налице такива за предходен данъчен период – м. 08.2019 г.

Дружество „ХИЙТ ВИЖЪН“ ЕООД относно влекач, марка Д. с рег. [рег.номер на МПС] влекач, марка Д., е посочило, че МПС- то е било негова собственост до 28.05.2020 г., на която дата е продаден на „ПОТЕНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Посочило е, че за периода от 01.05.2020 г. до 28.05.2020 г. влекачът е нает от „БУЛТРАНС 2018“ ЕООД /до 21.05.2020 г./и „ЕМВЕ“ ЕООД /до 28.05.2020 г./, за което са представени договори, протоколи и фактури, описани в РД. След справка в информационната система на НАП ревизиращият екип е установил, че „ЕМВЕ“ ЕООД – наемател на

влекача и „ПОТЕНС“ ЕООД – негов собственик след 28.05.2020 г. не са декларирали в дневник продажби фактури с получатели „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД и/или „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Относно „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] като собственик на полуремарке, марка Ш. С 01 с рег. [рег.номер на МПС] е установено, че последното не е декларирало в дневник продажби доставки на услуги, с получатели „ЕМВЕ“ ЕООД и „БУЛТРАНС 2018“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, с РА е прието, че по издадените фактури от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН –ЕКС“ ЕООД се дължи данък на основание чл. 85 от ЗДДС, като същият е начислен по реда чл.86,ал. 1 от ЗДДС. Отбелязано е, че чл. 85 от ЗДДС гласи, че ДДС е изискуем от всяко лице, което е посочило данъка в данъчен документ по чл. 112 от ЗДДС.

2. Изследвани са декларираните ВОД от жалбоподателя през м. 12.2019г. към MODA EUROPE SMPC, Гърция /3бр./ и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция /1 бр./ на обща стойност 110 215,32 лв. В табличен вид в РД са описани данни за номер и дата на издаване на фактура към всяко от гръцките дружества, деклариран предмет на доставка и данъчна основа. Установено е, че получателите по ВОД са регистрирани за целите на ДДС към датите на издаване на процесните фактури, а впоследствие – дерегистрирани. Конкретизирано е, че MODA EUROPE SMPC, Гърция е с валиден VAT номер за периода от 04.11.2019 г. до 23.06.2020 г., а INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция – от 25.11.2019 г. до 03.06.2020 г. След справка в програмен продукт VIES ревизиращият екип не е установил несъответствие между декларираните В. от гръцките дружества спрямо декларираните ВОД към тях от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Констатирано е, че жалбоподателят е представил регламентирания документ в чл. 45 от *Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/* за удостоверяване на вътреобщностния характер на доставките - инвойс фактури, международни товарителници / CMR / и писмени потвърждения от гръцките дружества за получаване на стоките.

С инвойс фактурите към MODA EUROPE SMPC, Гърция са документирани ВОД на облекло, аксесоари, спортни чанти и сакове – долнища, блузи, шапки, рокли, бельо, суитшърти, анцузи,

клинове, шалове, панталони, якета, пижами, поли, жакети, кърпи, спортен комплект, халати, пантофи, нощници, портмонета, плажна чанта, раница, сакове, мъжка чанта, колан и др., а към INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция на шоколадови и захарни изделия - бисквитиери, шоколад Л. 110 гр., нутела, шоколад белгийски, тоблерон, фереро, кедбъри, баунти и др. В РД са конкретизирани данни за обща стойност в Е. и лв. за всяка от фактурите за ВОД и брой продадени артикули от съответния вид. Констатирано е, че MODA EUROPE SMPC, Гърция е платило на жалбоподателя по банков път на 29.01.2020 г. задълженията по инвойс №2/11.12.2019г. и инвойс №3/18.12.2019г., а INTERNATIONAL FRUIT HELLAS SMPC, Гърция - по банков път, на 11.02.2020 г., по инвойс №4/18.12.2019 г. сума в размер на 15 630,44 лв..

Констатирано е, че превозът на стоките – предмет на спорните ВОД от България до Гърция е удостоверен с копия на CMR и писмени потвърждения от гръцките дружества за получаването им. В CMR за превозвач е вписан „БОЛДИТРАНСПОРТ“ ЕООД, като са отбелязани данни за МПС за осъществяването им с рег.номер на МПС] /С9845ЕН. Посочено е място на натоварване на стоките – предмет на продажба към MODA EUROPE SMPC, Гърция - Samokov, Bulgaria, а към INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция - Kumata, Sofia, Bulgaria, и място на получаването им - Kalochori, Greece /като в клетка 24 на CMR са положени печат и подпис за получаване на стоките от гръцките дружества/. Отбелязано е, че в CMR, удостоверяващи превоза за стоките до INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция е посочено, че същите са с бруто тегло 112 кг. „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е издало фактури на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, с които е документирало услугите по транспортирането на стоките.

Констатирано е, че в представените писмени потвърждения от MODA EUROPE SMPC, Гърция за получаване на стоките е посочено място на получаването им - Sindos, Tessaloniki in country Greece, което не съответства на отбелязаното в CMR, а на INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция - Kalochori in country Greece, съответстващо на вписаното в международната товарителница.

Посочено е, че за удостоверяване произходът на стоките – предмет на ВОД, жалбоподателят е представил копия на фактури с доставчици „КАР ИМПОРТ ЕКСПОРТ БГ“ ЕООД /понастоящем с

наименование „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД/ и „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД - за облекло, аксесоари, спортни чанти, ведно с протоколи, описани в РД. Протоколите са с дати, съвпадащи с дати на издаване на фактурите от доставчиците, или следващия ден, и в тях е посочено, че стоките са предадени на жалбоподателя в склад, находящ се [населено място], район О. купел, [улица], където са натоварени на МПС с рег. [рег.номер на МПС] /СО5307ЕК и рег. [рег.номер на МПС] /СО5307ЕК.

Извършени са насрещни проверки на посочените доставчици:

„КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, което е представило писмени обяснения и копия на процесните фактури, ведно с ППП, митнически декларации, месечна оборотна ведомост за м. 10.2019г., счетоводни справки, договор за наем и услуги №407 от 01.07.2019 г., с наемодател „ДЖЕЙ И ЕЛ ЦЕНТЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], фактура за наем за м. 10.2019г.. Управителят на дружеството е декларирал, че процесните фактури документират продажби на стоки, като сделките са договорени лично от него в склада на дружеството, находящ се [населено място], [улица], който е нает от „ДЖЕЙ И ЕЛЦЕНТЪР“ ЕООД. Декларирал е, че същите са внесени от Турция, което е документирано ЕАД №00011/08.10.2019г., ЕАД №00013 от 14.10.2019 г. и ЕАД №00014/21.10.2019г., с доставчик SEZGIN GURSES ULUS TAS.KUYUM TEKS, като е платен ДДС при вноса.

В РД е описано, че „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД е представило писмени обяснения и копия на фактура №1..30/27.11.2020 г., счетоводни справки, Договор за наем и услуги от 01.11.2019г. с „ДЖЕЙ И ЕЛ ЦЕНТЪР“ АД, уведомления за плащане, платежни нареждания. Управителят на дружеството е декларирал, че основаната му дейност е покупко-продажба на употребявани автомобили и стоки, които са внос от Китай. Посочил е, че продадените стоки на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД са внос от Китай, от YIWU MAOKAI IMPORT & EXPORT TRADE LTD, който внос е документиран с митническа декларация. Декларирал е, че транспортирането на същите от П. до С. е извършено от „ВЕНИ ИНТЕРТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а спедиторските услуги и транзакции на пристанище П. - от „ДИ КЕЙ МУЛТИМОДАЛНА ТРАНСПОРТНА КОМПАНИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Декларирал е, че стоките са съхранявани в България в наето складово помещение от „ДЖЕЙ И ЕЛ ЦЕНТЪР“ АД, с площ от 400,00 кв. м., находящо се [населено място], район О. купел, [улица], корпус А, където са

предадени от него на И. С. А. – представител на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

При ревизията е установено, че „КАР ИМПОРТ ЕКСПОРТ БГ“ ЕООД и „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД са регистрирани лица по ЗДДС към датите на издаване на фактурите към ревизираното дружество, а впоследствие са дерегистрирани при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Декларирали са процесните фактури в дневник продажби.

Изследвана е материалната, кадрова и техническата им обезпеченост да извършат процесните доставки на стоки към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Констатирано е, че едноличен собственик на капитала на дружествата е едно и също лице - Д. Л., С.. Вписани са в ТР на една и съща дата – 17.10.2018 г., с основен капитал в размер на 1 000,00 лв. За периода от 20.11.2019 г. до 30.07.2020 г. управител и представляващ на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е и Г. И. Д. – управител и на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Установено е, че „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения. „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е декларирало данни за 6 наети лица на трудови договори за периода на издаване на фактурите към жалбоподателя, на длъжности „шофьор самосвал“, „машинист многокофов багер“ и „склададжия“. Констатирано е, че не името на дружествата в НАП не са регистрирани ЕКАФП с дистанционна връзка. Установено е, че те имат задължения към бюджета в големи размери, в т.ч. по СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя. Посочено е, че са декларирали в дневник покупки получени доставки предимно на стоки от внос, спедиторски и транспортни услуги, наем.

Съгласно РД, на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД и „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД са извършени ревизии, включващи периодите на издаване на фактурите към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. За резултатите от ревизиите са съставени съответно РА №Р-222210190006649-091001/30.09.2020 г. и РА №Р-22221020000790-091-001/29.12.2020 г., с които са установени задължения на дружествата. При ревизиите е установено, че и двете дружества са извършвали търговия с употребявани автомобили и търговия на едро с разнообразни стоки за бита.

В хода на ревизионното производство на „КАР

КОНСТРУКШЪН“ЕООД е констатирано, че за периодите от 01.06.2019 г. до 31.12.2019 г. е декларирало ВОД към PHARMAKON MONOPROSOPH I K E, VAT EL801176785, като е удостоверило произходът на стоките – предмет на ВОД с митнически декларации /ЕАД/ за внос на стоки от Китай и Турция, част от които са представени от дружеството и при насрещната проверка в хода на спорното производство за доказване на произхода на продадените стоки на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. При ревизията на доставчика е прието, че фактурите, документиращи ВОД към гръцкото дружество са с невярно съдържание, а описаните в тях стоки не са напускали територията на страната. Отбелязано е, че гръцката данъчна администрация е представила информация, че чуждестранното дружество не се открива на декларирания адрес за кореспонденция - Aisopou 9, Thessaloniki, postcode: 546 27 и на същия адрес не се открива склад, място на дейност на гръцката компания, складови помещения или други обекти, които биха могли да бъдат използвани. Ревизиращият екип е установил, че посоченият адрес за кореспонденция на PHARMAKON MONOPROSOPH I K E, Гърция е седалище и адрес на кореспонденция на MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция – декларирани като получатели на ВОД от жалбоподателя за ревизираните периоди. При ревизията на доставчика е констатирано, че представител на PHARMAKON MONOPROSOPH I K E, Гърция е С. П. Л. - български гражданин, управител представляващ на множество търговски дружества, регистрирани в България, със задължения от типа „липсващ търговец“. Въз основа на данни от извършени проверки от органите на дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП в хода на ревизионното производство на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е установено, че стоките по внос от Турция, от SEZGIN GURSES ULUS, сочено за предходен доставчик на документираните продажби на стоки от жалбоподателя към MODA EUROPE SMPC, Гърция, са разтоварени под митнически режим 40/42 в нает от него склад от кооперация „ЦЕНТРАЛЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ“, ЕИК[ЕИК], с площ от 116 кв. м., находящ се [населено място], [улица].

При проверка за установяване на факти и обстоятелства на „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, приключила с Протокол №П-22221019144260-073001/12.03.2020г. е установено, че за периода от 01.01.2019 г. до 31.07.2019г. дружеството е извършило

продажби на стоки, внесени от Китай, единствено на българския пазар. Констатирано е, че стоките са съхранявани в наето складово помещение, находящо [населено място],[жк], [улица]. В счетоводството му не са отразени данни за налични стоки, внесени от Китай, към 31.07.2019г.. В писмени обяснения управителят на дружеството е декларирал, че към 24.10.2019г. „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е имало налични стоки и считано от 01.10.2019г. договорът за наем на склада в [населено място],[жк]е прекратен. Посочените обстоятелства са удостоверени с аналитичен регистър на сметка401 Доставчици, в която са отразени разходи за наем до м. 08.2019 г., и оборотна ведомост на сметка 306 Стоки от внос за периода от 01.01.2019 г. до 24.10.2019 г.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е направил заключение, че „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е разполагало със стоки към датата на издаване на фактура №1..30/27.11.2019г. към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД за продажба на спортни сакове, портмонета, облекло и др., вследствие на което и последното не е притежавало такива, с които да се разпорежи в полза на MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция.

Преценено е, че към датите на издаване на спорните фактури за ВОД към гръцките дружества „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е имало право да се разпорежда с фактурираните стоки от „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, тъй като при ревизия на последното е констатирано, че то е издало фактури за ВОД с невярно съдържание, за произход на стоките по които е посочило същите митнически декларации като тези за продажбите към жалбоподателя. В тази връзка ревизиращият екип е преценил, че не са налице достатъчно доказателства за съхранението на стоките – предмет на спорните ВОД при предходните доставчици в сочените от тях като наети складови помещения, находящи се [населено място], [улица] [населено място], район О. купел, [улица], ет. 5 – за „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД; [населено място],[жк], [улица] [населено място], район О. купел, [улица], корпус А – за „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Относно транспортирането на стоките – предмет на спорните ВОД от територията на страната до територията на Гърция /в т. ч. с място на товарене и разтоварване, посочени в СМР и писмените потвърждения от гръцките дружества/.

В отговор на връчено ИПДПОСТЛ, Л. Б. Д. – отговорник транспортна дейност в „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е декларирал, че дружеството е извършило документираните транспортни услуги към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД по релация България - Гърция със собствен влекач рег. [рег.номер на МПС] и наето хладилно ремарке рег. [рег.номер на МПС] . Посочил е, че стоките са натоварени и разтоварени на вписаните адреси в международните товарителници, в присъствието на водача на МПС и представители на дружествата– изпращач и получател. Превозът им е извършен лично от него, който е и шофьор в „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Впоследствие от дружеството са представени допълнителни обяснения, в които е конкретизирано, че процесните стоки са натоварени както е посочено в CMR от негов обект –склад и гараж, находящ се [населено място], където са били съхранявани в оригиналните кашони, в които са били опаковани. Предоставените услуги по съхранението и товаренето им са фактурирани на жалбоподателя, за което са представени копия на фактури. Представено е и копие на договор за наем от 18.10.2016г., с наемодател „АВТОСТАРТ“ АД, ЕИК[ЕИК]. Пояснено е, че на 18.12.2019 г. е извършено товарене на стоки в [населено място], а впоследствие такива са дотоварени от складове [населено място], [улица] [населено място]. От името на дружеството е декларирано, че при преминаване на МПС на границата не са дължими такси и в Гърция МПС са движели по пътища, освободени от такси. Посочено е, че МПС са били с дигитален тахограф, като ремарке рег. [рег.номер на МПС] е било наето от „СЕРДИКА ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и дължимия за него наем е бил приспаднал от извършени разходи за ремонта, поддръжката и експлоатацията му. Посочено е, че първоначално жалбоподателят е заявил адрес на разтоварване на стоките – Kalochori, който е вписан в CMR, но впоследствие по настояване на представител на получателя те са разтоварени в Синдос, която промяната е съгласувана с „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. От „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е декларирано, че превозът стоките на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е извършен след групирането им с подлежащи на превоз млечни продукти за трети задължени лица, описани в РД. Посочено е, че датите на преминаване на границата на МПС са отбелязани в протоколите от извършени проверки от служителите на дирекция „Фискален контрол“ при НАП. „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е представило копия на Лиценз за

международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение №12146 от 13.06.2019г., издаден от МТИТС, свидетелство за регистрация на превозно средство влекач, банкови извлечения, извлечения от фискално устройство, фактури, CMR, договори за наем, оборотни ведомости, счетоводни справки, протоколи за извършени проверки от НАП при напускане на превозно средство на територията на страната.

Ревизиращите органи са анализирали данните от протоколите за извършени проверки на стоки с висок фискален риск на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Установено е, че в тях като изпращач на стоки не е посочено „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, а като получатели - MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция. Констатирано е несъответствие на данните за вида на превозените стоки - мляко и/или суроватка на прах, сирена и кашкавали; дървен материал и изделия от дърво и пелети, спрямо стоките предмет на ВОД по издадените фактури от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД към MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция – облекло, сакове, захарни и шоколадови изделия и др.

В РД е описано, че по данни от ГД Фискален контрол „БОЛДИТРАНСПОРТ“ ЕООД има регистрирани преминавания през ГКПП К. - изход в посока Гърция с транспортна композиция СО4821СК за периода от 03.12.2019 г. до 31.12.2019 г. на следните дати: 03.12.2019 г., 05.12.2019 г., 12.12.2019 г. и 19.12.2019 г. Превозените стоки са предимно млечни продукти – сирене и имитиращи продукти. Изпращачи са български дружества, а получатели - клиенти от Република Гърция, без да са налице вписвания такива да са били MODA EUROPE SMPC и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS по отношение група на стоки.

След справка в базата данни на НАП - ПП „Пътни такси и разрешителен режим“ на Агенция Митници е установено, че за автомобил рег. [рег.номер на МПС] са вписани данни за преминаване през ГКПП К. – изход на 03.12.2019г., превозвач – „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ЕООД, водач - Л. Д., превозени стоки - млечни продукти /мляко и/или суроватка на прах, сирене и кашкавали/. Не е налична информация посоченото превозно средство да е преминавало границата на 11.12.2019г. и 18.12.2019г.

В отговор на ИПДПОСТЛ, А. е представило справка за движението на МПС с рег. [рег.номер на МПС] на 03.12.2019г.. Посочено е,

че в системата не са регистрирани движения за МПС рег. [рег.номер на МПС] . Не е представена информация за преминаване на МПС с посочените регистрационни номера на 11.12.2019г. и 18.12.2019г.

При ревизията е изследвана възможността „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД да е експлоатирано превозно средство рег. [рег.номер на МПС] , вписано в международните товарителници. Констатирано е, че посоченото МПС е полуремарке, марка ЛАТРЕ ОЦ 38 96 БЕ, е собственост на „КАРГО ЛИНК“ АД. В отговор на ИПДПОСТЛ „КАРГО ЛИНК“ АД е декларирало, че не е извършило услуги с превозно средство – полуремарке, марка ЛАТРЕ ОЦ 38 96 БЕ, рег. [рег.номер на МПС] за „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД в периода от 01.11.2019г. до 31.12.2019г.. Посочило е, че МПС е продадено на „СЕРДИКА ИНВЕСТ“ ЕООД – клон С. на 04.12.2018г. Представило е копие на Договор за покупко-продажба на превозно средство от 04.12.2018г..

След справка в информационната система на НАП е констатирано, че жалбоподателят не е декларирал в дневник покупки получени услуги с доставчик „КАРГО ЛИНК“ АД. Установено е, че „КАРГО ЛИНК“ АД е дерегистрирано по ЗДДС на 02.01.2019 г. по инициатива на органи по приходите.

При така установената фактическа обстановка ревизиращият екип е формирал извод, че не са налице доказателства за транспортирането на стоките – предмет на процесните ВОД от България до Гърция, в т. ч. от посочените места на товарене на стоките в България до мястото на разтоварването им в Гърция. В базата данни на НАП – ПП Фискален контрол не са налични данни за преминавания в посока Гърция на стоки групаж, с предмет облекло и захарни изделия с изпращач „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Налични са обаче данни за преминавания на вписаните МПС в международните товарителници, удостоверяващи превоза на стоките по спорните ВОД, за превоз на стоки - различни от тези процесните ВОД, данни за изпращач – различен от жалбоподателя, и получатели – различни от посочените във фактурите. Преценено е, че не са налице доказателства и за съхранението и товареното на стоките от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, тъй като мястото, на което се сочи, че същите са съхранени и натоварени е паркинг, на които не са налице условия за съхраняване на захарни и шоколадови изделия и облекло. Отбелязано е, че мястото, от което се твърди, че е извършено

донатоварване на захарни изделия за INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция – склад, находящ се [населено място], кв. Б., [улица], не съществува, данни за което са изложени по-горе в решението.

Относно получаването от гръцките дружества на стоки от вида и количеството на тези по спорните ВОД- е посочено, че са изпратени молби за административно сътрудничество до приходната администрация на Гърция за установяване на получени В. от INTERNATIONAL FRUIT HELLAS и MODA EUROPE, с доставчик „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

В отговор вх.№РвхК-2079/09.12.2020г. данъчната администрация на Гърция е посочила, че INTERNATIONAL FRUIT HELLAS е deregистрирано от базата данни VIES на 03.06.2020 г., след извършена ревизия от гръцките данъчни власти. Описано е, че на 13.02.2020г. и 21.02.2020г. е извършено посещение на декларирания от дружеството адрес - ΑΙΣΩΠΟΥ 9 54627 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Посочено е, че местонахождението на седалището на компанията е на втори етаж на жилищен блок. При посещенията на адреса не е установен контакт с представител на дружеството като офисът е бил заключен. Гръцките органи са оставили бележка с констатациите от ревизията и информация за последствията от непредставянето на исканите данни от тях в хода на същата. Гръцката компания не е отговорила, поради което данъчните власти са пристъпили към deregистрация на ДДС номера.

Гръцката данъчна администрация е представила същата информация и с писмореф. №032982 и при отправено запитване от НАП за INTERNATIONAL FRUIT HELLAS в хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства на „ЕВРОБУЛМАРЕКТ – ИН – ЕКС“ ЕООД – клиент на жалбоподателя, приключила с Протокол №П-2222220126264-073-001/27.08.2020 г.

Относно MODA EUROPE в отговор вх. №Рвх.К-1901/05.11.2020г. гръцката данъчна администрация е посочила, че то е deregистрирано от базата данни VIES на 23.06.2020г., след извършена ревизия от гръцките данъчни власти. Посочено е, че на 20.05.2020 г. е извършено посещение на декларирания адрес от дружеството - Aisorou – Thessaloniki. Не е открит нает офис от компанията или пощенска кутия. Ревизиращият екип е осъществил контакт с фискалния представител на управителя на гръцката компания - г-н Altiparmaki Zissi, чието седалище е в същото помещение. Отправена е покана до MODA EUROPE за

представяне на счетоводни и данъчни документи за периода от м. 11.2019 г. до м. 03.2020 г., на която не е отговорено, поради което данъчните власти са пристъпили към дерегистрация на ДДС номера.

Въз основа на описаните обстоятелства ревизиращият екип е преценил, че на са налице доказателства за получаването на стоките – предмет на процесните В. от гръцките дружества. Отбелязано е, че същите са регистрирани в Гърция на един и същ адрес - ΑΙΣΩΠΟΥ 9 54627 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

След анализ на описаните по-горе обстоятелства във връзка декларираните ВОД от жалбоподателя през ревизираните периоди към гръцките дружества, ревизиращият екип е формирал извод, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е притежавало качеството на доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС за фактурираните към тях ВОД. Преценено е, че съставените във връзка с тях документи за покупка на стоки, транспорт, съхранение и последваща продажба на същите са с невярно съдържание. Формиран е извод, че жалбоподателят е участвал в схема за данъчни измами, фактурирайки фиктивен ВОД, с цел получаване на данъчно предимство чрез неправомерно ползване на правото на приспадане на данъчен кредит за покупка, съхранение и транспорт на стоките – предмет на процесните ВОД.

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит.

С РА е прието, че за жалбоподателя не се следва данъчен кредит в общ размер на 223 836,19 лв. за данъчни периоди от м. 12.2019г. до м.02.2020г., м.05.2020г. и м.06.2020г. по издадени фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД въз основа на следните аргументи:

1. Установено е, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит по 9 фактури, издадени от **„АРЕСТ ГРУП“ ЕООД**, в общ размер на 127 095,57 лв. за данъчни периоди от м. 12.2019 г. до м. 02.2020г.. Предмет на доставките са енергийни напитки Red Bul 0,250 ml и Power Horse Regular 0,250 ml, европалети, пелети за горене, дограма по заявка. При ревизията е представил процесните фактури, ведно с ППП /с изключение на фактура №1..204/20.12.2019г./, договор за покупко-продажба на стоки от 07.11.2019г., справка за стоков поток, счетоводни справки. Представените документи са подробно описани в РД.

Констатирано е, че с договор за покупко-продажба на стоки от

07.11.2019г. „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД доставя на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД заявените по имейл или по телефон вид и количество стоки, в съответната опаковка, ведно с необходимите експедиционни документи – фактура и ППП, плащане за които следва да получи до 90 дни от доставката им. В договора не е уточнено за чия сметка е транспортирането на стоките.

За документираните покупки на енергийни напитки Red Bul 0,250 ml и Power Horse Regular 0,250 ml е установено, че в ППП е вписано място на предаването им -с. Равно поле, индустриална база В., където са натоварени на автомобил рег. [рег.номер на МПС] . Посочено е, че същите са продадени на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН – ЕКС“ ЕООД.

За документираната покупка на пелети за горене с фактура №1..131/29.11.2019г. е установено, че в ППП е посочено място на предаването им – [населено място], без точен адрес и данни за превозно средство, с което са транспортирани. Отбелязано е, че жалбоподателят е фактурирал продажбата им на „АНАДИАГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

Констатирано е, че с фактура №1..204/20.12.2019г. е документирана покупка на дограма по заявка, която впоследствие е фактурирана от жалбоподателя на „ТЕХНОПОЗЕ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Не са представени документи удостоверяващи предаването на дограмата и превозното средство, с което е транспортирана.

В РД е описано, че е извършено плащане по процесните фактури по банков път по разплащателна сметка на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в „БАНКА ДСК“ АД, въз основа на договор на последното с „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, като сумите са получени от разплащателната сметка на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. Установено е, че жалбоподателят е получил паричните средства, с които е осъществил плащанията, от клиента си „ЕВРОБУЛМАРЕКТ ИН – ЕКС“ ЕООД.

Съгласно РД жалбоподателят е отразил в счетоводството си издадените фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД по кредит сметка 401 Доставчици срещу дебит сметка 3041 Стоки на склад и 4531 – Начислен данък на покупките. Впоследствие сметка 401 Доставчици е приключена със сметка 499 Други кредитори. Установено е, че по счетоводни данни /главна книга на сметка 401 Доставчици/ към 29.02.2020 г. „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е

имало задължения към „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД в размер на 358 923,92 лв.

Извършена е насрещна проверка на доставчика, документирана с ПИНП №П-22221720108373-141-001/08.07.2020 г. В хода на същата е установено, че фактурите са включени в дневника за продажби, с изключение на фактура №1..232/27.12.2019 г.

След приключване на насрещната проверка, от дружеството са представени писмени обяснения, договор за покупко-продажба от 07.11.2019 г.; фактури №1..232/27.12.2019 г. и №1..204/20.12.2019 г., аналитични регистри на сметка 401 и сметка 411 Клиенти /със записи единствено за „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД/. Декларирало е, че „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД е купило продадените стоки на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД от „АЛФАСБЕТ“ ООД, което е документирано от последното с 28 фактури – от №1..201/05.11.2019 г. до №1..261/25.02.2020 г. Направено е уточнение, че последните не са декларирани в дневник покупки, за което е уведомял НАП.

Ревизиращият екип е изследвал материалната, техническа и кадрова обезпеченост на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД да извърши документираните доставки на стоки към жалбоподателя. Установено е, че дейността му е строителство на жилищни и нежилищни сгради. Декларирало е в дневник покупки предимно получени доставки с предмет СМР и строителни материали. В дневник продажби за периодите на издаване на фактурите към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е посочило извършени доставки основно на СМР, с получател „ЩРАБАГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Отбелязано е, че тези обстоятелства са констатирани и при проверка по прихващане и възстановяване на ДДС на „АРЕСТГРУП“ ЕООД за м. 08.2019г.. За периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя доставчикът не е декларирал данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения. Констатирано е, че последният обявен финансов отчет от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД в ТР е за 2018г. и в него не са отразени данни за притежавани дълготрайни активи. Установено е, че считано от 19.12.2019 г. за дружеството е регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с НАП за обект за търговия на едро с други стоки, некласифицирани другаде – офис, като през периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя не са подадени данни за записи от Z – отчети на ЕКАФП. Посочено е, че „АРЕСТ ГРУП“

ЕООД има задължения към бюджета в големи размери, в т. ч. по СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, за събирането на които публичните изпълнители при НАП са образували и. д. №190757636/2019 г..

Анализирана е възможността „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД да е притежавало стоки от вида и количеството на фактурираните към жалбоподателя, като за целта е изследвана възможността на „АЛФАСБЕТ“ ООД, сочено за техен предходен доставчик, да му достави същите.

След справка в базата данни на НАП е констатирано, че „АЛФАСБЕТ“ ООД не е декларирало в дневник продажби фактурите, представени от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД пред ревизиращия екип. Установено е, че за периодите на издаването на последните то е декларирало в дневник продажби извършени доставки основно към „АДВАНТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – отбелязано като дружество с рисково поведение в информационната система на НАП.

Констатирано е, че във връзка с подаденото Уведомление по чл. 126, ал. 4 и ал. 5 от ЗДДС от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД е извършена проверка от служителите на НАП, за резултатите от която е съставен Протокол №П-22221720185265-073-001/22.01.2021 г. При проверката не са установени основания за корекция на подадените данни от дружеството в СД по ЗДДС за м. 03.2020 г. с фактури с доставчик „АЛФАСБЕТ“ ООД – сочено за предходен доставчик на стоките, фактурирани към жалбоподателя.

Установено е, че е извършена ревизия на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД за определяне на задължения по ЗДДС за м. 08.2019г., приключила с РА №Р-22221719006359-091-001/12.02.2020 г., с който са установени задължения на дружеството.

Изследвана е възможността процесните стоки да са транспортирани с МПС рег. [рег.номер на МПС] . След справка в информационната система на НАП е установено, че то е товарен автомобил, марка Фиат, модел Скудо, със собственик „ТРАНСГРАФИКА – ДИМИТРОВИ И СИЕ“ СД, ЕИК[ЕИК]. Констатирано е, че „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД не е декларирало в дневник покупки за периоди от м. 11.2019 г. до м. 03.2020 г. /последен данъчен период по ЗДДС/ получени доставки на транспортни услуги от „ТРАНСГРАФИКА – ДИМИТРОВИ И СИЕ“ СД. Последното не е декларирало в дневник продажби фактури, с получател „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и/или „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“

ЕООД.

Въз основа на описаните обстоятелства е прието, че издадените фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД не документират реално осъществени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД в общ размер на 127 095,57 лв.

2. Ревизираното лице е приспаднало данъчен кредит по 3 фактури, издадени от „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в общ размер на 80 266,93 лв. за данъчни периоди м. 12.2019г., м. 05.2020г. и м. 06.2020 г. Предмет на доставките са захарни и шоколадови изделия - бисквити Сладък сън 450 гр., бисквити Аморе 350 гр., бисквити Наслада 380 гр., бисквити М. 350 гр., бисквити - медени 280 гр., бисквити Асортти Лукс - метална кутия, млечен шоколад Л. – Л. 100 гр., бял шоколад с цели лешници RITTER SPORT 100 гр., шоколад М. с желирани бонбони 250 гр., шоколадово яйце К. Сюрприз 20 гр. и др. В РД е описан подробно предметът на доставка по всяка от спорните фактури.

„ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е представило копия на фактурите, ведно с ППП, договор за покупко-продажба на стоки от 04.11.2019 г., счетоводни справки, справка за стоков поток, фактури за последваща реализация. Отбелязано е, че не е представило транспортни документи. Констатирано е, че е извършено плащане по фактурите по банков път чрез „ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ Д., ЕИК[ЕИК] въз основа на договор за финансово обслужване от 16.10.2019 г.

Установено е, че ревизираното дружество е отразило процесните фактури по кредит сметка 401 Доставчици срещу дебит сметка 3041 Стоки на склад исметка 45311 – Начислен данък на покупките, като разчетът е приключен със сметка 499 Други кредитори. По данни от Главна книга на сметка 401 Доставчици към 30.06.2020г. „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е имало задължения към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в размер на 75 000,00 лв.

Жалбоподателят е представил справка за стоков поток и фактури за продажби, с които е удостоверил, че процесните стоки са продадени на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД. В хода на ревизионното производство е установено, че „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД и клиентът му не са ползвали складова база Ф., на територията на която е

документирано предаване на стоките от жалбоподателя на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД. Данни за това са изложени по-горе в решението.

Извършени са две насрещни проверки на „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, документиран с ПИНП №П-22221720108369-141-001/08.07.2020г. и ПИНП №П-22221720129850-140-001/07.08.2020г.. Доставчикът е представил писмени обяснения, счетоводни справки и копия на процесните фактури, ведно с ППП, договор за покупко-продажба на стоки от 04.11.2019 г., платежни документи, документи за произход на стоките – фактури, ППП и договор за доставка от 28.11.2019г. с „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД. Констатирано е, че то е издало процесните фактури към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Плащане по фактурите е извършено по банков път, чрез „ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ Д., тъй като банковата сметка на доставчика е запорирана.

Изследвани са данните от документите, удостоверяващи произхода на стоките. Установено е, че с договор за доставка от 28.11.2019г. /сключен след датата на договора за покупко-продажба между „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД – 04.11.2019 г./ „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД се е задължило да доставя на „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД заявено от последните стоки, за които ще получи плащане по банков път в 90-дневен срок от датата на доставката им. В договора е посочено, че транспортните разходи да са по договаряне между страните – за всяка доставка поотделно. В ППП не е посочено конкретно място на сделката, а за такова е вписано – [населено място]. Фактурите и ППП са подписани за съставител от управителя на „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД - И. Д. и за получил – от управителя на „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД – К. К.. „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не е представило документи за превоза на купените стоки от „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД.

В РД е описано, че не са представени доказателства за превоза на стоките както при покупката им от „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД, така и при продажбата им към жалбоподателя, в т.ч. информация за чия сметка е транспортът им. Отбелязано е, че доставчикът не представил доказателства за движението на стоките – обект на натоварване, обект на разтоварване, лица отговорни за транспортирането им, място на съхранение и място на получаването и предаването им.

Извършена е насрещна проверка на предходния доставчик „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД. Връчено е ИПДПОЗЛ по електронен път, като документи и обяснения не са представени. След справка в базата данни на НАП е установено, че „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД е регистрирано лице към датите на издаване на фактурите към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и не е декларирало същите в дневник продажби. Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС считано от 22.05.2020 г. на основание чл. 176 от ЗДДС.

Ревизиращият екип е изследвал техническата и кадровата обезпеченост на „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД да извърши доставки на процесните стоки към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и на последното към жалбоподателя. Констатирано е, че „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД е декларирало данни за 4 наети лица на трудови договори, на длъжности „брокер“, „спедиторски услуги“ и „ръководител транспорт“ в „други спомагателни дейности в транспорта“. Не е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от *Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/* за 2019 г., предвид което е формиран извод, че не е декларирало приходи от продажби на стоки по издадените фактури към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Основаната дейност на „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД е товарен автомобилен транспорт, съответно е неотнормирана към предмета на процесните доставки и за периода от м. 10.2019 г. до м. 12.2019 г. е приспаднало данъчен кредит по фактури, издадени от дружества с рисков профил.

За „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е установено, че основната му дейност е даване под наем и оперативен лизинг на тежкотоварни автомобили. Последният обявен финансов отчет на дружеството е за 2018 г. и в него са отразени данни за притежавани дълготрайни материални активи – съоръжения. За периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения. На „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е извършена ревизия, /в т.ч. и за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя/, за резултатите от която е съставен РА №Р-22221720002838-091-001/11.01.2021г.. При ревизията е констатирано, че „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД не е извършило документиранияте доставки на стоки към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД /в т.ч. процесните/ и че е налице свързаност по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК между „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и

„ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ Д. – получател на сумите от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Констатирано е, че „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД има задължения към бюджета в големи размери, в т.ч. по цитирания по-горе РА и СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя, за събирането на които е образувано изпълнително дело.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е приел, че „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не извършило документираните доставки на стоки /захарни и шоколадови изделия/ по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по всички издадени фактури от „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в общ размер на 80 266,93 лв.

3. Констатирано е, че през м.01.2020г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по фактура №1..100/28.12.2019г., издадена от „ДАМ 75“ ЕООД в размер на 254,59 лв. Предметът на доставка е „извършване услуга за прикачване на етикети“.

Ревизираното лица е представило копие на фактурата и счетоводна справка. Установено е, че фактурата е отразена в счетоводството му по дебит сметка 6021 Разходи за външни услуги срещу кредит сметка 401 Доставчици.

Извършена е насрещна проверка на „ДАМ 75“ ЕООД, в хода на която е връчено е ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи и обяснения не са представени. След проверка в базата данни на НАП е констатирано, че доставчикът е регистриран по ЗДДС към датата на издаване на фактурата, а впоследствие deregистриран при установени обстоятелства по чл. 176 от закона. Фактурата не е включена в дневник за продажби.

В РД е описано, че на „ДАМ 75“ ЕООД е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол №П-22221420038326-073-001/28.10.2020 г. При проверката е установено, че за „ДАМ 75“ ЕООД в НАП не е регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка. Дружеството не е декларирало данни за наети лица на трудови договори. През м. 12.2019 г. е приспаднало данъчен кредит по фактури с доставчик „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и предмет на доставки – услуги, за които е установено, че не документират реално осъществени такива.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е приел, че „ДАМ75“ ЕООД не извършило документираните доставки

на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, тъй като доставчикът няма кадрова и техническа обезпеченост за осъществяването на доставките. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по фактура №1..100/28.12.2019г., издадена от „ДАМ 75“ ЕООД, в размер на 254,59 лв.

4. През м. 05.2020г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит в размер на 15 300,10лв. по фактура №1..206/28.05.2020г., издадена от „**СТЕБОКЮЗИЙН**“ ЕООД с предмет на доставка - енергийна напитка Red Bull 0,250 мл., европалети – употребявани.

Ревизирано дружество е представило счетоводни справки, процесната фактура, ППП, справка стоков поток, платежни документи. В приложения протокол не са налице данни за транспортирането на стоките и мястото на предаването им. Последното е посочено като - [населено място].

Извършена е насрещна проверка на доставчика, в хода на която е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл.32 от ДОПК, като документи и обяснения не са представени.

Впоследствие „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД е представило документи, идентични с представените от жалбоподателя, както и аналитичен регистър на сметка 411 Клиенти, за контрагент „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Съгласно договор от 28.05.2020г., „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД се е задължило да доставя на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД безалкохолни и енергийни напитки, уточнени от последното по вид, количество и опаковка в заявка, за които да получи плащане в срок до 90 дни от доставката им. Процесната фактура е отразена в счетоводството му по кредита на сметка 7023 Приходи от продажба на стоки, изписване на отчетна стойност на стоки - по кредит сметка 3043 Стоки, плащане – по дебит сметка 503 Разплащателна сметка в лева.

В РД е описано, че доставчикът не е представил доказателства за произхода на стоките /в т.ч. че е имал право да се разпорежда със стоки от вида и количеството на фактурираните с фактура №1..206/28.05.2020 г. и аналитичност по сметка 304 Стоки/, съхранението и транспортирането им /в т.ч. данни за обекти на товаренето и разтоварването им, за чия сметка е транспорта, извършени товаро-разтоварни дейности/.

След проверка в информационната система на НАП е установено, че „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС към датата на издаване на фактурата, а впоследствие дерегистрирано на

основание чл. 176 от закона. Фактурата е включена в дневник продажби и СД по ЗДДС за м. 05.2020г. За данъчни периоди по ЗДДС през 2020г. /в т.ч. предхождащи и следващи ревизираните/ е декларирано в дневник покупки получени доставки от дружества, определени като рискови в базата данни на НАП. Констатирано е, че „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД не е подало годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2017г., 2018г. и 2019 г. Не е декларирано притежавано недвижимо имущество и МПС. В дневник покупки за периоди от м. 01.2017 г. до м. 08.2020 г. не е декларирано получени доставки за наем на активи. През м. 05.2020г. не е декларирано данни за наети лица на трудови договори. За „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД в информационната система на НАП са налични данни за 7 фискални устройства, с дистанционна връзка с НАП, за обекти - заведения за бързо хранене, търговия на дребно с разнородни хранителни стоки и продажби на автомобили и мотоциклети, разположени на територията на [населено място], представляващи основно ресторанти.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е приел, че „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД не извършило документираните доставки на стоки /енергийни напитки, пелети / по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по фактура №1..206/28.05.2020 г., издадена от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД, в размер на 15 300,10лв.

5. Ревизираното дружество е приспаднало данъчен кредит по 7 фактури, издадени от „**АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС**“ ЕООД в общ размер на 919 лв. за данъчни периоди от м.12.2019г. до м. 02.2020 г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. Предмет на доставки са услуги по съхранение и товаро-разтоварни дейности на стоки, пренареждане и преупаковане на стоки, разходи за услуги и логистични услуги. „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е представило копия на фактурите и счетоводни справки.

За изясняване на фактическата обстановка, на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД е връчено ИПДСПОТЛ. Документи и обяснения не са представени. След проверка в базата данни на НАП е установено, че „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД не е декларирано данни за наети лица на трудови договори.

Въз основа на описаните обстоятелства е формиран извод, че

„АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД не е осъществило документираните услуги към жалбоподателя. Ревизираното дружество и доставчикът не са представили данни за вида и количеството на стоките, които са съхранявани, товарени и т.н. В хода на ревизионното производство жалбоподателят е декларирал, че стоките – предмет на документираните продажби от него към клиентите му за процесните периоди са получени в складове но доставчиците му и съхранявани /в т.ч. разтоварвани и товарени/ в складове на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД и „ФОХАР“ АД. Доставчикът не е притежавал кадрова обезпеченост да осъществи услугите, тъй като единствено за управителят на дружеството - П. И. са налице данни за положен труд в него.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД в общ размер на 919,00 лв. .

С РЕШЕНИЕ №1477 от 24.09.2021г. Директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил РА в обжалваната част.

Изложил е следните съображения:

Относно **непризнатото право на приспадане на данъчен кредит**- е визирал, че спорния момент е налице ли е правото на приспадане на данъчен кредит е за жалбоподателя по издадените фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, както и обстоятелството събрани ли са в хода на ревизионното производство относими доказателства за това. Визирано е, че спор за фактите няма, а относно правилното приложение на материалния закон. Подчертано е, че в разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС е указано, че правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. От друга страна, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС данъкът е изискуем, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик, а при доставки на услуги – на датата, на която услугата е извършена. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. В този смисъл предметът на спора е фактически и

касае действителното извършване на фактурираните доставки на стоки – захарни и шоколадови изделия, енергийни напитки, европелети, дограма, облекло, аксесоари и др. и на услуги – пакетиране на стоки, съхранение и товаро-разтоварни дейности и др. Няма спор по факта, че ревизираното дружество притежава издадени данъчни документи, съдържащи изискуемите по чл. 114, ал. 1 от ЗДДС реквизити, в които данъкът е посочен на отделен ред, както и не се спори по това, че процесните фактури са осчетоводени и отразени в подадените СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

Посочено е, че фактическото изпълнение на доставката, като предпоставка за упражняване правото на приспадане на данъка, подлежи на доказване на общо основание и то не се подразбира, нито предполага само в резултат на съставена счетоводна документация. Преценката за това следва да се извърши в резултат на съвкупност от данни, обосноваващи несъмнен извод в тази насока.

Обърнато е внимание, че по отношение на конкретните доставчици няма изложени конкретни възражения. Ответникът е приел, че **не е доказан фактът на тяхната индивидуализация** в контекста на необходимото за възникване на правото на данъчен кредит доказване на факта на прехвърляне на правото за разпореждане с материалната вещ /чл. 14, ал. 1 от *Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/ЕО/*.

Прието е, че са представени писмени документи, които съдържат някакви данни за извършването на сделки с процесните стоки, но тези данни, включително преценени в тяхната съвкупност, не дават конкретен отговор на посочените въпроси - дали, къде и най-вече кога и как дружеството жалбоподател е придобило владението върху стоките.

Посочено е, че органите по приходите са приели, че не са представени документи и доказателства, че към датите на издаване на фактурите процесните доставчици са имали право да се разпореждат със стоки от вида и количеството на фактурираните към жалбоподателя, за съхранението на стоките при доставчиците и ревизираното дружество, транспортирането им и предаването им. Акцентирано е, че доставчиците и жалбоподателят не са представили документи и обяснения за точен адрес и местонахождение на обектите от където са

натоварени стоките и където са разтоварени.

Във връзка с изложеното – ответникът е посочил, че реалността на доставките на стоки е фактически въпрос, който при прехвърлянето на право на собственост на родово определени вещи /какви са настоящите доставки/ се свежда до наличието на безспорни доказателства за осъществено предаване, евентуално транспортиране на стоките и в крайна сметка - физическото им наличие при ревизираното лице, евентуално - използването им в дейността или за последващи облагаеми доставки от страна на получателя. Необходимостта от ангажиране на такива документи се извежда от обстоятелството, че фактурата, като вид счетоводен документ, се ползва с доказателствена сила, доколкото съответства на останалите събрани в хода на ревизионното производство доказателства. Редовното осчетоводяване на фактурата удостоверява единствено документалното регистриране на стопански операции, но не и действителното им извършване.

Подчертано е, че процесните стоки представляват **родово определени вещи** /енергийна напитка Red Bull 0,250 мл., европелети – употребявани, пелети за горене, пижама, спортен сак и т.н./, следователно са заместими вещи, поради което индивидуализацията и тяхното отделяне от рода, следва да се докаже с допустими доказателствени средства, удостоверяващи предаването им, чрез изтегляне от склад на доставчиците, натоварване в транспортно средство, предаване на получателя, каквито документи в настоящия случай липсват.

Визирано е, че видно от приемо- предавателните протоколи, удостоверяващи предаването на стоките от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е вписано място – [населено място], като не са посочени данни за лицата, които са ги подписали, в качеството на приемащи и предаващи стоките. Не без значение е и обстоятелството, че в договора за покупко-продажба на стоки между „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД – търговец с „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД – продавач от 04.11.2019г. също липсват данни за лицата, които са го подписали от страна на търговеца и продавача. В протокола от 29.11.2019г., удостоверяващ предаването на пелетите за горене, чиято продажба е документирана от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД с фактура 1..131/29.11.2019г., е вписано място – гр С., отново без данни за лицата, които са го подписали „за приемаща страна“ и „за предаваща страна“. Относно фактура №1..204/20.12.2019г.,

издадена от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД с предмет „дограма по заявка“ изобщо не е приложен приемо- предавателен протокол.

Във връзка с изложеното за липса на индивидуализация на стоките ответникът е приел, че не са налице доказателства, удостоверяващи **предаването на стоките** от процесните доставчици и получаването им от жалбоподателя.

Прието е, че не са налице и доказателства, че към датите на издаване на фактурите доставчиците са имали право да се разпореждат със стоки от вида и количеството на фактурираните към жалбоподателя /в т.ч. собственост върху такива/. Дружество „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е удостоверило, че е притежавало стоките – предмет на спорните доставки като придобити от „ДЕНЧЕВ 018“ ЕООД, а „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД – от „АЛФАСБЕТ“ ООД. За предходните доставчици е установено, че не са налице доказателства за извършени доставки към преките такива, в т.ч. че са притежавали кадрова, материална и техническа обезпеченост да осъществят същите. „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД не е представило доказателства в тази насока.

Прието е, че жалбоподателят и процесните доставчици не са представили доказателства за превоза на стоките – предмет на доставките. Напр. в ППП, документиращи предаването на енергийните напитки Red Bull 0,250 мл. и Power Horse Regular 0,250 мл., чиито продажби са документираны от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, е вписано „транспортно средство: товарен автомобил СА5630ХС“, без да е посочено дали последното е относимо за разтоварването при получаването им от доставчика или натоварването им за товарене от жалбоподателя. Посоченото транспортно средство е собственост на „ТРАНСГРАФИКА – ДИМИТРОВИ И СИЕ“ СД, което не е декларирало в дневник продажби фактури с получатели „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и/или „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Прието е, че не са налице и доказателства за последващата реализация на стоките – предмет на доставки от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, данни за които са установени при ревизията. Доколкото не е оспорена последващата реализация на част от фактурираните стоки от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД, то е отбелязано, че същата не е достатъчно доказателство да се приеме, че същите са действително купени от жалбоподателя от соченото за доставчик дружество.

Ответникът е приел за аргументиран и обоснован извода на

ревизиращия екип, че издадените фактури от „ДАМ 75“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД не документират реално осъществени доставки на услуги по прикачване на етикети, съхранение, товаро-разтоварни дейности, пренареждане и преупаковане на стоки, логистични услуги. Предвид характера на услугите от значение за установяване на спорната им реалност е наличието при доставчиците на съответната материална база, където да бъдат осъществени същите, както и кадрова обезпеченост за извършването им.

Посочено е, че след справка в информационната система на НАП се констатира, че за процесните периоди „ДАМ 75“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и не е подало декларации обр.1 и обр.6. „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД е декларирало данни за 3 наети лица на трудови договори, на длъжност „шофьор автобус“ – несъвместима с предмета на спорните услуги, за които е подало декларации обр. 1. „ДАМ 75“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД не са декларирали данни за платени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения. От това е прието, че не е недоказана кадровата обезпеченост да осъществят спорните услуги. „ДАМ 75“ ЕООД не е подало годишен отчет за дейността по реда на чл. 92, ал. 3 от ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2019г., а в подадените такива от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД за 2019г. и 2020г. не са декларирани данни за земи и сгради. Направено е заключението, че не са налице доказателства, че процесните доставчици са стопанисвали място, на което да извършат услугите.

Подчертано е, че ако процесните доставки на стоки и услуги бяха действително проявени юридически факти, то посочването и установяването на времето, мястото и начина на предаване и получаване на стоките, при това при точно и ясно индивидуализиране, както и получаването на резултатите от услугите, не би съставлявало, каквото и да е затруднение за жалбоподателя.

Обързано е внимание на това, че при правилно тълкуване на закона, както и при съобразяване с практиката в решенията на Съда на Европейския съюз /СЕС/ се приема, че предметът на доказване се отнася основно по отношение на пряката доставка. С оглед конкретиката на текущия казус, извод за фактическото осъществяване на спорните доставки не може да се направи,

единствено от наличието на самите първични счетоводни документи - процесните данъчни фактури и тяхното счетоводно отразяване във вторичните счетоводни регистри от страна на жалбоподателя. В тази връзка и предвид липсата на доказателства за превоза и приемо-предаването на фактурираните шоколадови изделия облекло, енергийни напитки и др., и получаване на резултата от услугите не следва да се приеме, че спорните доставки са реално извършени. Последното не е в противоречие с практиката на СЕС. Така в Решение на Съда /втори състав/ от 18 юли 2013 г. по дело C-78/12 се застъпва именно необходимостта от извършване на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства относно упражняването на право на данъчен кредит, включително и данни относно доставки, предхождащи или следващи разглежданите в главното производство, както и свързани с тях документи. Изрично се приема, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право се претендира с измамна цел или с цел злоупотреба.

Визирано е, че по принцип според практиката на СЕС, данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчно задълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчно задължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение. Но това е приложимо само при добросъвестност на получателя по облагаемите доставки, а такава в случая не е налице.

Посочено е, че позоваването на практиката на СЕС от страна на жалбоподателя не освобождава данъчно задълженото лице от изискванията по ЗДДС да установи наличие на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, първата от които е осъществяване на доставката на стоките и услугите. За признаване на правото на приспадане на данъчен кредит следва да е установено осъществяване на фактурираните доставки. В този смисъл е и решението на С. по дело C-152/02 и решение на

СЕС по дело С-324/11. С това доказване жалбоподателят не се е справил, в резултат на което не може да се приеме, че се касае до действия на доставчиците, за които получателят трябва да отговаря, каквито са доводите на жалбоподателя или, че администрацията е прехвърлила върху данъчния субект собствените са задължения по осъществяване на контрола. Ако процесните доставки са извършени реално, то, както доставчикът, така и самият получател, следва да притежават доказателства за това изпълнение. Наличието само на фактури не може да бъде доказателство за реалното изпълнение на доставките. За реалността на доставките винаги трябва да се представят достатъчно убедителни писмени доказателства по изпълнението им, каквито в случая липсват.

Направен е извода, че от получателя по спорните доставки е оправдано да се иска да действа добросъвестно и да вземе всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него, за да се увери, че осъществените от него сделки не водят до участието му в данъчна измама. Предвид това, ако лицето, въпреки че е действало добросъвестно, и е взело всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него, не може да предостави други писмени доказателства, за това, че е придобило правото да се разпорежда като собственик с дадена стока, извън притежаваната от него фактура и данни за счетоводното ѝ отразяване, то правото му на данъчен кредит не може да бъде отказано, като в тези случаи казусът следва да намери своето разрешение съобразно Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на СЕС.

Ответникът е приел, че жалбоподателят не е положил усилия да се снабди с доказателства за изпълнението на доставките на стоки и услуги, поради което, вследствие именно на неговото поведение, не може да се установи изпълнението на материалноправните изисквания на закона за възникването на правото на данъчен кредит, поради което и търговецът не може да се ползва от цитираната съдебна практика.

С оглед изложеното ОТВЕТНИКЪТ е приел за законосъобразен РА, в частта за **непризнат данъчен кредит** по фактури от „АРЕСТГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД в размер на 223 836,19лв. за данъчни периоди от м. 12.2019г. до м.02.2020г., м. 05.2020г. им. 06.2020г. и начислени лихви в размер на 23 879,16 лв., съответно РА

потвърден като правилен и законосъобразен.

В останалата част са изложени следните изводи –за **начисления ДДС**- също е споделена констатацията в РА, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е доставчик на стоки по издадените от дружеството фактури към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН- ЕКС“ ЕООД за периодите от м.12.2019г. до м. 02.2020г. и от м. 04.2020г. до м.06.2020г., както и към MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция през м.12.2019г. Законосъобразно с РА е преценено, че по издадените фактури към българското дружество се дължи данък по реда на чл.85 от ЗДДС в общ размер на 240 379,49лв., а по издадените фактури към гръцките дружества такъв не е дължим вследствие непризнаване на вътреобщностния характер на доставките.

Посочено е, че в РД, който е неразделна част от РА, съдържа подробен анализ на документацията като конкретно във връзка със спорните клиенти обосновано органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на фактурираните доставки от жалбоподателя.

За документираните доставки на енергийни напитки, шоколадови и захарни изделия, европелети към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ЕООД е констатирано, че жалбоподателят не е имал право да се разпорежда със стоки от съответния вид и количеството, тъй като сочените от него преки доставчици „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „АРЕСТ ГРУП“ЕООД не са му доставили процесните стоки, данни за което са изложени по-горе в решението. Не са налице доказателства, че жалбоподателят е имал право да съхранява стоки на вписаните места в приемо- предавателните протоколи, с които е удостоверил предаването им на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ЕООД – [населено място] поле /за енергийните напитки/ и база „Ф.“, находяща се [населено място],[жк], [улица] /за захарните и шоколадовите изделия/. Последната не съществува, а за имота в [населено място] поле жалбоподателят не е представил доказателства, че на същия са бали налице условия за осъществяване на сделките, в т.ч. доказателства за това какво представлява посочения имот и негови характеристики /площ, застроеност и т.н./. Гръцката данъчна администрация е предоставила информация, че гръцки контрагенти на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД не са потвърдили получаването на стоките, в т.ч. транспортирането им до Гърция с вписаните в приемо-предавателните протоколи МПС с рег.

[рег.номер на МПС] /С9845ЕН, рег. [рег.номер на МПС] /СО5307ЕК, рег. [рег.номер на МПС] /С8769ЕС. Не са налице и доказателства, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] /С7888ЕК са били експлоатирани във връзка с транспортирането на процесните стоки. Отделно следва да се посочи, че плащането по фактурите /в т.ч. аванс за доставка на стоки по фактура №19..9/17.12.2019г., който впоследствие е приспаднал с фактура №19..10/18.12.2019г./ представлява движение на паричен поток и не е достатъчно доказателство за реалното извършване на доставките от жалбоподателя към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД, извод за което следва да се извърши след съвкупен анализ на доказателствата по преписката.

Ответникът изрично е маркирал, че фактическите установявания и изводите -обвързват само и единствено страните в това производството като на третите лица /получателите на доставките/ не са страна и нямат процесуална възможност да защитават своите права и интереси в рамките на производството спрямо техния доставчик. В тази връзка се е позовал на решения по дело С-642/11 „Строй транс“ ЕООД и дело С-643/11 „ЛВК – 56“ ЕООД на Съда на Европейския съюз. Посочено е, че с РА не е извършена корекция на декларирания резултат по ЗДДС от жалбоподателя за м.04.2020г., но за посочения данъчен период с РА не са признати като реално осъществени документираните продажби към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД.

Ответникът е приел за обоснован и доказан извода на ревизиращия екип, че жалбоподателят не е осъществил документираните ВОД към MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция. на сакове, портмонета, облекло и т.н. „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е имало право да разпорежда със стоки от вида и количеството на фактурираните към гръцките дружества. В хода на спорното производство са извършени насрещни проверки на доставчиците на жалбоподателя за стоките – предмет на спорните ВОД, при които е установено, че те не са осъществили документираните към него доставки. В подкрепа следва да се отбележи, че по отношение на документираните от тях покупки жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит през м. 11.2019г., като с влязъл в сила РА №Р-22221019008497-091-001/09.07.2020г., с който за установени задължения на дружеството за периодите от м. 09.2019г. до м. 11.2019 г. не е извършена корекция. При предходната ревизия

обаче не са изследвани взаимоотношенията на жалбоподателя с „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД и „КАР ИМПОРТ ЕКСПОРТ БГ“ ЕООД /понастоящем с наименование „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД/, предвид което установените факти и обстоятелства в хода на спорното производство представляват нови обстоятелства и нови писмени доказателства, които са от съществено значение за установяване на задълженията за ДДС, които не са могли да бъдат известни на органите по приходите, издали цитираният по-горе ревизионен акт по смисъла на чл. 133, ал. 2 от ДОПК.

Прието е, че не са налице доказателства за транспортирането на стоките от България до Гърция, за което се твърди, че е за сметка на доставчика. В международните товарителници, удостоверяващи превоза им не са вписани конкретни данни за място на приемане на стоката за превоз и място на доставянето ѝ, които са задължителни елементи на ЧМР съгласно чл. 6 от Конвенцията за ЧМР. За товарен пункт в т. 3 от товарителниците е вписано – „Samokov, Bulgaria“ – за облеклото, саковете, аксесоарите и „Kumata, Sofia, Bulgaria“ - за захарните и шоколадови изделия, а в 4 от същите за разтоварен пункт – „Kalochori, Greece“. В точка 24 от ЧМР – „Стоките получени“ са налице подпис и печат от страна на гръцките дружества, без да са посочени дата и място на получаването им. Прието е това, че превозвачът е притежавал необходимите кадрова и техническа обезпеченост, издал е фактури на жалбоподателя, по които има плащане, и наличието на доказателства, удостоверяващи, че вписаните превозни средства в ЧМР са преминали границата на България към Гърция на съответните дати, КАТО недостатъчни доказателства да се приеме, че е извършен превоз на описаните стоки в издадените от жалбоподателя фактури за ВОД към гръцките дружества. До този извод са стигнали и ревизиращите органи, но по отношение на ползвания данъчен кредит от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД по издадените фактури от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД.- ответникът не е споделил изводите на органите по приходите, но предвид чл. 115, ал. 8 от ДОПК е констатирал, че не може да измени РА във вреда на РЛ.

Посочено е, че получените преводи по банков път от гръцките дружества също не са достатъчно доказателство за реалността на спорните ВОД, а същите следва да бъдат обсъдени и съпоставени с останалите доказателства по преписката. По фактура №2..1/03.12.2019 г. не е налице плащане от MODA EUROPE SMPC, Гърция, а е представена спогодба от 30.01.2020 г., съгласно която вземанията от дружеството следва да се прихванат със

задължения на същото към доставчика му – „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД. В хода на спорното ревизионно производство данъчната администрация на Гърция е представила информация, че MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция са дружества от типа „липсващ търговец“, вследствие на което не могат да потвърдят получаването на процесните стоки по ВОД от тях и същите са deregистрирани за целите на облагането с ДДС. С оглед изложеното е потвърден РА от ответника с решение №1477/24.09.2021г..

В **СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО** е допуснат до разпит св.Д.-управител на РЛ. Видно от показанията му на л.149 /протокол от с.з. от 22.03.2022г./ той е завършил в Гърция, знае гръцки и основно прави доставки за Гърция. Подчертава, че за единия доставчик „Паралел Трейдинг“ЕООД има признати доставки за друг данъчен период. Вносът към Гърция е основно на захарни изделия наречен паралелен внос. Сочил, че е предпочел този доставчик, тъй като дава най-добри цени вкл. и т.нар.рабат-плащаш един продукт, а друг получаваш бонус друг продукт, който е преди да изтече срока му на годност. От тази фирма общували със служителка на име К., а стоката е предавана в склад в Б.. Допуска, че е възможна грешка в адреса на склада. Твърди, че към Гърция ВОД са осъществени с транспортна фирма „Болди Транспорт“. Споделя, че има и друга своя фирма-транспортна фирма, но тя вози чакъл и асфалт. Сочил, че от „Р. Г.“ са товарили стоките в склад в [населено място] поле, там и друго дружество има склад в сграда по съвместитество.

Разпитан е и Л. Д. /с.з. на 15.05.22г. л.155/, шофьор в „Болди транспорт“. Същият потвърждава, че през 2019-2020г.от РЛ е бил възложен превоза на стоки до Гърция, като лично лицето ги е превозило -захарни изделия, енергийни напитки, дрехи Разтоварвали ги в С.. Допълва, че и от [населено място] поле е товарил, карал е и от Б. до К., до борсата в С.. Пояснява, че в Б. складът се е намирал до киноцентъра, от където е товарел захарни изделия. Казва, че понякога не само на РЛ са превозвали стока, товарили са и за други.

Тези показания за СЪСТАВА с нищо не променят установената фактическа обстановка, тъй като са фрагментарни, установяват частично и непълно отделни обстоятелства, за които има писмени доказателства, които обаче не са кредитирани от органите по приходите. Също така са субективни- няма как лицето напр.Д. да е

товарило от склад в Б. и да е посочило адрес на склада, където няма сгради. Ако се касаеше за грешка следваше да има доказателства за доставчика, че е имал склад на друг адрес в същия квартал, собствен или нает- осчетоводил е наема и т.н., каквито данни няма.

В съдебното производство от третото лице - „Евробулмаркет ин екс“ ЕООД /на когото РЛ е направило непризната доставка/ са представени документи във връзка със спорните доставки- л.162. Тези доказателства са били обект на СЕ и ще се обсъдат с изводите на вещото лице в съответната част, но следва да се има предвид, че това лице и по време на ревизията е представило също документи. Представени са и допълнително писмени доказателства от жалбоподател на л.185, във връзка с някои констатации на вещото лице за липса на данни за плащане по отделни фактури.

Представено е ЗАКЛЮЧЕНИЕ от 20.03.2023г. на л.168 от вещото лице Г.Б.. Съдът по принцип кредитира същото, но то е частично. Прави установявания, които не са спорни или не повлияват на извода за нереалност на доставката било от или към РЛ. Тези изводи касаят правна преценка. Изводите на вещото лице ще се обсъдат отделно при доставчиците, но същите като цяло не водят до различна фактическа обстановка или до такава, която съществено да повлияе върху изводите за приложението на материалния закон. Видно от обясненията на в.л., не е посетил счетоводството на доставчиците, но е проследил стоковия поток - не само фактури и тяхното осчетоводяване, а ППП, стоките -артикул по артикул. Относно плащането допълва че в банковите извлечения не са посочени фактурите, но по името на доставчика ги обвързва.

Видно от заключението на вещото лице: „Димитров експорт“ ЕООД е водило счетоводството си в съответствие със счетоводното, данъчно и търговско законодателство. Осчетоводяването на процесите доставки е осъществено в съответствие с изискванията за документирание на доставките предвидени в ЗДДС и ППЗДДС.

Относно проследяване на стоковия поток на доставките на захарни изделия от доставчика „Паралел трейдинг“ ЕООД в.л. сочи, че същите са продадени в пълен обем от „Димитров Експорт“ ЕООД на клиента „Евробулмаркет-Ин-Екс“ ЕООД, който от своя страна с получените стоки е осъществил последващи доставки - ВОД към клиент в Гърция за цялото количество стоки.

Относно проследяване на стоковия поток на доставките на енергийни напитки от доставчика „Арес Груп“ ЕООД констатацията е идентична, че същите са продадени в пълен обем от „Димитров Експорт“ ЕООД на клиента „Евробулмаркет-Ин-Екс“ ЕООД, който от своя страна с получените стоки е осъществил последващи доставки — ВОД към клиент в Гърция- за цялото количество стоки.

СЪДЪТ обаче тези изводи не ги кредитира, защото както и по-горе маркира, че се касае за предмет, който не да бъде индивидуализиран, доколкото стоките са от даден вид, и дали има продажба в пълен обем от доставчика на РЛ- е правен въпрос. Видно от закл. на вещото лице –фактурите, издадени от „Паралел трейдинг“ ЕООД са платени частично по банков път от страна на „Димитров експорт“ ЕООД.

Също така е посочено, че от наличните доказателства-банкови извлечения по делото не може да се установи точно по кои фактури е извършено плащането на доставчика „Арес Груп“ ЕООД.

Отразено е в заключението, че фактурите, издадени от доставчика „Димитров експорт“ ЕООД са платени изцяло по банков път от страна на клиента „Евробулмаркет-Ин-Екс“ ЕООД.

Фактурите по процесиите доставки, издадени от „Кар конструктор“ ЕООД и „Чина трейд импорт експорт“ ЕООД вещото лице сочи, че няма документи по делото, установяващи извършването на последващи доставки със стоките закупени от „Кар конструктор“ ЕООД и „Чина трейд импорт експорт“ ЕООД. Фактурата, издадена от „Чина Трейд Импорт Експорт“ ЕООД е платени по банков път. За фактурите, издадени от „Кар Конструктор“ ЕООД няма данни за начина на плащане.

СЪДЪТ по тези изводи за плащане /вкл. и във връзка с допълнителните доказателства в този аспект/ маркира, че както и ответникът е отбелязал -самото плащане не доказва реалност на доставката, а движение на паричен поток, който следва да се прецени ведно с другите обективни данни- дали доставчикът е разполагал с предмета на доставката, дали я е транспортирал до РЛ, дали същото впоследствие се е разпоредило със същата и т.н..

СЛЕДОВАТЕЛНО от правна страна СЪДЪТ НАМИРА следното:

РА е издаден от надлежен орган във връзка с чл.119, ал.2 от ДОПК от ръководителя на ревизията В. И. С. и от възложилия ревизията орган -С. Т. К.. /Първоначално възложилата ревизията като издател на ЗВР е М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена с със Заповед

№РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., но от същата на основание чл.7, ал. 3 от ДОПК, с Решение №Р-22221020003278-098-001/09.11.2020г. е иззето разглеждането и решаването преписката, поради продължително отсъствие – **отпуск по болест**, и същите са възложени на **С. Т. К.**, в качеството на възлагащ орган./ Следва да се има предвид, че РА е генериран като електронен документ, с валидни КЕП, за което са представени доказателства л.91.

В производството не се твърдят и не се установява да са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Органите по приходите изчерпателно са събрали относимите доказателства и са изяснили релевантните факти. Спорът е относно интерпретацията на посочените факти.

По съществуващото на спора:

На първо място в РА касае **доставки към РЛ - непризнат данъчен кредит** по фактури от „АРЕСТГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД **в размер на 223 836,19лв.** за данъчни периоди от м. 12.2019г. до м.02.2020г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. и начислени лихви в размер на 23 879,16лв.

В останалата част РА е за допълнително начислен ДДС в общ размер от 240 379,49лв.- за доставки от РЛ като е прието, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е доставчик на стоки по издадените от дружеството фактури към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД за периодите от м.12.2019г. до м. 2.2020г. и от м. 04.2020г. до м.06.2020г., както и към MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция през м.12.2019г.

I.

В тази част за доставките **от РЛ**, СЪДЪТ СПОДЕЛЯ изводите в РА и в потвърждаващото решение.

1.Приема се за доказано, че по 11 фактури, издадени от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН –ЕКС“ ЕООД за периодите от м. 12.2019г. до м. 03.2020г., м. 05.2020г. и до м.06.2020г., по които е начислил ДДС в общ размер на 240 379,49лв. на основание чл.85 от ЗДДС, доставките не са **осъществени**. /но от ответника е направена вметката, че по отношение на това трето лице-получател на доставките и начислило ДДС, тези изводи са непротивопоставими, доколкото не е страна в настоящето производство/.

Тези изводи на органите по приходите следват от цялостен анализ на предмета на доставката – от произхода, транспорт до последващата реализация като на първо място е прието, че РЛ не е разполагало с предмета на доставката, за да може да го продаде на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ– ИН –ЕКС“ЕООД, установени са

несъответствия при данните за транспорт, както и дори да не са налице тези констатации, са направени изводи във връзка с липса на последваща реализация. Изложеното в своята цялост за СЪСТАВА правилно е навело на довода, че има липса на реалност на доставките от РЛ.

Не се кредитира извода в заключението на вещото лице, че захарните изделия, които РЛ е получило от „Паралел Трейдинг“ ЕООД в пълен обем са продадени на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ– ИН –ЕКС“ ЕООД, тъй като този извод следва от проследяване на стоковия поток, който касае стока от даден вид. Видно от въпроса на съда в с.з.на 21.03.2023г. не е била поставена задачата и не е изследвано дали стоки от същия вид за периода или предходен такъв са били налични при РЛ. Следователно -извода на вещото лице за пълна реализация от доставчика на РЛ през същото до купувача и впоследствие, до крайните гръцки дружества- почива на фрагментарен анализ, а не на цялостно проследяване на движението на предмета на доставките като стоки от даден вид.

В тази връзка съдът маркира, че не е спорно, че има договор от 05.11.2019г. между страните като РЛ е продавач, а „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД купувач основно на захарни изделия. Въз основа на договора са издадени от РЛ 11 фактури, с предмет захарни изделия /бисквитиери Сладък сън, Аморе и Наслада; бисквити М., Ф. Р. - подаръчна кутия, Лято, Мираж, М., Аморе 350 гр., Асортти лукс – метална кутия; млечен шоколад М.; шоколадово яйце К.; тоблерон и др./ и енергийни напитки /Red Bull - 0,250 мл. и Power Horse Regular - 0,250 мл./.

Освен фактури, плащане по тях, има и ППП, в които са вписани следните данни за регистрационни номера на МПС, в които стоките са натоварени от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД с рег. [рег.номер на МПС] /С7888ЕК /за склад №4 в складова база „Ф.“/ и рег. [рег.номер на МПС] /С9845ЕН, рег. [рег.номер на МПС] /СО5307ЕК, рег. [рег.номер на МПС] /С8769ЕС /за складова база в парцел XII – 42, кв. 3, по плана на спирка В. в землището на [населено място] поле/.

Обосновано, за да достигне до извода за липса на реалност е изследвана и **последващата продажба** на стоките от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД към INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция и GRECOIL, които са клиенти и на ревизираното дружество И FOOD AND BEVERAGE TRADE, както и транспортирането от България до Гърция отново от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ведно с „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и „ГАЛЕВ“ ЕООД.

Тези ВОД на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД обаче са относителни относно предмета на спора, тъй като дори и да са осъществени –то „доказват“, че купувачът е разполагал със стоките от дадения вид, но не и че ги е придобил именно от РЛ. Въпреки, изложеното следва да се има предвид, че INTERNATIONAL FRUT HELLAS не е декларирало В., съответстващи на декларираните ВОД от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД. Установено е несъответствие, представляващо декларирани В. от гръцкото дружество в по-малък размер, както следва: за м. 12.2019г. – 170 845,00 Е. и за м.05.2020 г. – 72 499,00 евро. Констатирано е, че за тези периоди „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН- ЕКС“ ЕООД е декларирало В. от INTERNATIONAL FRUT HELLAS, Гърция.

Има и несъответствия относно произхода –РЛ е посочило, че доставчик му е „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД на сладките неща, а на енергийните напитки - „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД. Представил е справка за стоковия поток и договор за покупко-продажба на стоки от 04.11.2019г., с доставчик „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, но от насрещни проверки посочените доставчици **не са представили доказателства, че са разполагали** със съответния вид и количество стоки - предмет на доставки към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Също СЪДЪТ възприема констатациите от органите по приходите за несъответствия във връзка с транспорта и мястото на товарене. Мястото, от където е товарена стоката - [населено място],[жк],[улица], собственост на „ФОХАР“ АД, е без сгради, т.е. няма склад, а характера пове на сладките неща предполага, съгранение в склад. Също така „ФОХАР“ АД е декларирало, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД като доставчик на фактурираните стоки от жалбоподателя към „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД **не са ползвали наети от него складови помещения** през периода от 01.12.2019г. до 30.06.2020г.. Посочило е, че сградният му фонд на адрес [населено място], [улица] освободен от наематели и разрушен през 2017г. - премахнати са всички сгради и теренът е разчистен от строителни отпадъци.

След справка в базата данни на НАП е констатирано, че „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН-ЕКС“ ЕООД и „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са декларирали в дневник покупки за периодите от м.12.2019г. до м.06.2020г. получени

доставки за наем на обект и консумативи за ползване на такъв от „ФОХАР“ АД.

Правилни са констатациите и за другия адрес, вписан в ППП – складова база, находяща се [населено място] поле, където има складове под митнически контрол. Собственик е „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД. Установено е, че за м.12.2019г. жалбоподателят е декларирал в дневник покупки и приспаднал пълен данъчен кредит в размер на 120лв. по фактура №107/03.12.2019г., издадена от „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД, с предмет на доставка „наем на склад 01.11.-30.12.20“. Отбелязано е, че той е декларирал в дневник продажби /в т.ч. за ревизираните периоди/ доставки, с получател „БИЕС ГЛОБЪЛФАРМА“ ЕООД, които впоследствие са били анулирани чрез **кредитни известия**.

Относно МПС-та, на които е документирано натоварването на стоките, СЪДЪТ също въприема изводите на органите по приходите, че няма как със същите стоките да са превозени. Видно е, че МПС рег. [рег.номер на МПС] е влекач, марка М., модел ТГХ 18.480 БЛС, а рег. [рег.номер на МПС] – полуремарке, марка Л., със собственик - „АП ЛИЗИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], но това дружество **не е декларирало** в дневник продажби за процесните периоди фактури с предмет на доставка - транспорт и /или наем, с получател „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН – ЕКС“ ЕООД, но са налице такива за предходен данъчен период – м. 08.2019 г..

Същите са констатациите и за дружество „ХИЙТ ВИЖЪН“ ЕООД относно влекач, марка Д. с рег. [рег.номер на МПС] влекач, марка Д., е посочило, че МПС- то е било негова собственост до 28.05.2020г., на която дата е продаден на „ПОТЕНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Посочило е, че за периода от 01.05.2020 г. до 28.05.2020г. влекачът е нает от „БУЛТРАНС 2018“ ЕООД, за което са представени договори, протоколи и фактури, описани в РД. След справка в информационната система на НАП ревизиращият екип е установил, че „ЕМВЕ“ ЕООД – наемател на влекача и „ПОТЕНС“ ЕООД – негов собственик след 28.05.2020г. **не са декларирали в дневник продажби фактури** с получатели „ЕВРОБУЛМАРКЕТ ИН – ЕКС“ ЕООД и/или „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Също относно „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] като собственик на полуремарке, марка Ш. С 01 с рег. [рег.номер на МПС] е установено, че последното не е декларирало в дневник продажби доставки на услуги, с получатели „ЕМВЕ“ ЕООД и „БУЛТРАНС

2018“ ЕООД.

Следователно правилно с РА е прието, че по издадените фактури от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН –ЕКС“ ЕООД се дължи данък на основание чл. 85 от ЗДДС, като същият е начислен по реда чл. 86, ал. 1 от ЗДДС.

2. Жалбоподателят за м.12.2019г. е декларирал **ВОД** към MODA EUROPE SMPC, Гърция /3 бр./ и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция /1бр./ на обща стойност 110 215,32лв., по отношение на които не му е признато качеството на доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС, който извод **СЪДЪТ** намира за правилен.

Не е спорно, че MODA EUROPE SMPC, Гърция е платило на жалбоподателя по банков път на 29.01.2020г. задълженията по инвойс №2/11.12.2019г. и инвойс №3/18.12.2019г., а INTERNATIONAL FRUIT HELLAS SMPC, Гърция - по банков път, на 11.02.2020 г., по инвойс №4/18.12.2019 г. сума в размер на 15 630,44 лв..

Основанията на органите по приходите са, че макар да има документи- за покупка на стоките от доставчиците /предмет на доставките към MODA EUROPE SMPC, Гърция са облекло, аксесоари, спортни чанти и сакове – долнища, блузи, шапки, рокли, бельо, суитшърти, анцузи, и т.н. , а към INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция на шоколадови и захарни изделия - бисквитиери, шоколад Л. 110 гр., нутела, и др./ , за транспорт /по чл.45 от ППЗДДС-инвойс фактури, МН товарителници CMR / и писмени потвърждения/, то същите са с невярно съдържание.

Съмненията за липса на ВОД за органите по приходите следват от анализа на събраните доказателства в три насоки -във връзка с произхода на стоките като е прието, че няма как да са били притежание на РЛ /тъй като и доставчиците не са разполагали с тях, макар доставчикът „КАР ИМПОРТ ЕКСПОРТ БГ“ ЕООД да има внос от Турция, а доставчика „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД извършва внос от Китай/, за да може то с тях да осъществи ВОД, също така съмнения за реалността на транспорта и на трето място – във връзка със самите гръцки дружества-получатели на ВОД.

Тези изводи напълно се споделят и от състава. Представените от жалбоподателя писмени доказателства за плащане, както и констатациите на вещото лице, не повлияват върху тези фактически установявания, върху които се изражда извода за нереалност на ВОД. Видно от СЕ т.2 и т.3 е относно доставчиците на РЛ на стоките, предмета на ВОД- „Кар конструктор“ ЕООД и „Чина трейд импорт експорт“ ЕООД /стр.177/. Първото дружество е издало 2 фактури м.10.2019, второто 1 м.11.2019г. /преди ВОД

м.12.2019/, но видно от т.3 от заключението „няма документи по делото, установяващи извършването на последващи доставки със стоките закупени от „Кар конструктор“ ЕООД и „Чина трейд импорт експорт“ ЕООД от РД“. Макар в.л. да сочи, че има плащане само по първата фактура, то и по 2-те фактури на „К. конструктор“ жалбоподателят представя данни за плащане л.185, но това не променя констатациите, че тези стоки не са били в патримониума на РЛ, за да бъдат предмет на ВОД.

Правилно е съобразено, че едноличен собственик на капитала на дружествата е едно и също лице - Д. Л., С.. Вписани са в ТР на една и съща дата – 17.10.2018г., с основен капитал в размер на 1 000лв.. За периода от 20.11.2019г. до 30.07.2020г. управител и представляващ на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е и Г. И. Д. – управител и на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Установено е, че „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на физически лица по извънтрудови правоотношения. „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е декларирало данни за 6 наети лица, но на името на дружествата в НАП не са регистрирани ЕКАФП с дистанционна връзка. Установено е, че те имат задължения към бюджета в големи размери, в т.ч. по СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя. Посочено е, че са декларирали в дневник покупки, получени доставки предимно на стоки от внос, спедиторски и транспортни услуги, наем. За резултатите от ревизиите са съставени съответно РА №Р-222210190006649-091001/30.09.2020г. и РА №Р-22221020000790-091-001/29.12.2020г., с които са установени задължения на дружествата, както и е установено, че и двете дружества са извършвали търговия с употребявани автомобили и търговия на едро с разнообразни стоки за бита. Установено е, че „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД за периодите от 01.06.2019 г. до 31.12.2019 г. е декларирало ВОД към PHARMAKON MONOPPOCΩΠH I K E, VAT EL801176785, като е удостоверило произходът на стоките – предмет на ВОД с митнически декларации /ЕАД/ за внос на стоки от Китай и Турция, част от които са представени от дружеството и при насрещната проверка в хода на спорното производство за доказване на произхода на продадените стоки на „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. При ревизията на доставчика е прието, че фактурите, документиращи ВОД към гръцкото дружество са с невярно съдържание, а описаните в тях

стоки **не са напускали територията на страната**. Отбелязано е, че гръцката данъчна администрация е представила информация, че чуждестранното дружество не се открива на декларирания адрес за кореспонденция, както и на същия адрес не се открива склад, място на дейност на гръцката компания, складови помещения или други обекти, които биха могли да бъдат използвани. Ревизиращият екип е установил, че посоченият адрес за кореспонденция на PHARMAKON MONOPROSΩΠH I K E, Гърция е седалище и адрес на кореспонденция на **MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция** – декларирани като получатели на ВОД от жалбоподателя за ревизираните периоди. При ревизията на доставчика е констатирано, че представител на PHARMAKON MONOPROSΩΠH I K E, Гърция е С. П. Л. - български гражданин, управител представляващ на множество търговски дружества, регистрирани в България, със задължения от типа „липсващ търговец“. Въз основа на данни от извършени проверки от органите на дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП в хода на ревизионното производство на „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е установено, че стоките по внос от Турция, от SEZGIN GURSES ULUS, сочено за предходен доставчик на документирания продажби на стоки от жалбоподателя към MODA EUROPE SMPC, Гърция, са разтоварени под митнически режим 40/42 в нает от него склад от кооперация „ЦЕНТРАЛЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ“, ЕИК[ЕИК], с площ от 116 кв. м., находящ се [населено място], [улица].

За „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД е установено, че за периода от 01.01.2019г. до 31.07.2019г. дружеството е извършило продажби на стоки, внесени от Китай, единствено на българския пазар. Стоките са съхранявани в наето складово помещение, находящо [населено място],[жк], [улица]. В счетоводството му не са отразени данни за налични стоки, внесени от Китай, към 31.07.2019г.. В писмени обяснения управителят на дружеството е декларирал, че към 24.10.2019 г. „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е имало налични стоки и считано от 01.10.2019г. договорът за наем на склада в [населено място],[жк]е прекратен./ Посочените обстоятелства са удостоверени с аналитичен регистър на сметка 401 Доставчици, в която са отразени разходи за наем до м.08.2019 г., и обратна ведомост на сметка 306 Стоки от внос за периода от 01.01.2019 г. до 24.10.2019 г./.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е направил заключение, че „ЧИНА ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“

ЕООД също **не е разполагало със стоки** към датата на издаване на фактура №1..30/27.11.2019 г. към „ДИМИТРОВЕКСПОРТ“ ЕООД за продажба на спортни сакове, портмонета, облекло и др., вследствие на което и последното не е притежавало такива, с които да се разпорежи в полза на MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция.

Същите са констатациите и за другия доставчик. Преценено е, че към датите на издаване на спорните фактури за ВОД към гръцките дружества „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е имало право да се разпорежда с фактурираните стоки от „КАР КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, тъй като при ревизия на последното е констатирано, че то е издало фактури за ВОД с невярно съдържание, за произход на стоките по които е посочило същите митнически декларации като тези за продажбите към жалбоподателя.

СЪДЪТ напълно споделя изложените изводи. Прекалената свързаност между доставчиците на РЛ и самото РЛ, липсата на логика напр. от П. /Гърция/ до България /вноса от Китай на „Чина Трейд Импорт Експорт“ЕООД/ да се превозят стоките и после обратно към С., един и същи адрес на получателя на ВОД за тримата търговци и т.н. – водят до извода за нереалност на ВОД.

На второ място СЪДЪТ констатира, че съмненията идват и от това, че липват данни за реален транспорт, макар документално да е обоснован същия с необходимите книжа по чл.45 от ППЗДДС. Видно и от показанията на свидетелите в с.з., което е установено и от органите по приходите - транспортът е за сметка на РЛ и следва да е извършен от превозвача „БОЛДИТРАНСПОРТ“ ЕООД /по договор, с МН товарителници, с лиценз, с наети ппс/, но СЪДЪТ не кредитира тези показания като необективни предвид лицата, които ги дават, както и доколкото касаят обстоятелства, които се удостоверят с документи, които обаче са с невярно съдържание. Остава непроменена констатацията за разлики в място на получаване по CMR и това, посочено в писмените потвърждения. В действителност може да се промени мястото /от РЛ в хода на превоза, както са обясненията на превозвача/, но това би следвало да се отрази в потвържденията. Показанията на шофьора Л. Д., че е направил доставка до [населено място], без са уточни район, квартал и т.н.- също СЪДЪТ намира за частични и уклончиви. Следва да се има предвид, че това лице като отговарящ за транспорта в „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, е посочило при ревизията, че транспорта е извършен със собствен

влекач рег. [рег.номер на МПС] и наето хладилно ремарке рег. [рег.номер на МПС] като не е спорно, че превозвачът с посочените ППС има преминавания през ГКПП К. - изход в посока Гърция на 03.12.2019г., 05.12.2019г., 12.12.2019г. и 19.12.2019г., но не и на 11. И 18.12.2019г.. като **превозените стоки са предимно млечни продукти – сирене и имитиращи продукти**, като изпраач не е РЛ и получател не са MODA EUROPE SMPC и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS .

СЪДЪТ не кредитира показанията на св.Д., че се групирани различни стоки, защото може групирането да е по вид –конфекция, но не и млечни продукти и дрехи.

Също така няма как да е с ремаркетото, посочено в CMR, което според превозвача е собственост на „КАРГО ЛИНК“ АД, но това дружество обаче сочи, че МПС е продадено на „СЕРДИКА ИНВЕСТ“ ЕООД – клон С. на 04.12.2018г..

СЪДЪТ намира за правилна и констатацията, че няма как и да са натоварени от посочения от превозвача /служителя Л.Д./ склад, тъй като мястото е паркинг, на които не са налице условия за съхраняване на захарни и шоколадови изделия и облекло. Също така правилно е установено, че при донатоварване на захарни изделия за INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция – посочения склад, находящ се [населено място], кв. Б., [улица], не съществува. Съдът не кредитира обясненията на управителя на РЛ и Л.Д., че е възможно да е сгрешен номера на склада.

На трето място СЪДЪТ ПРИЕМА, ЧЕ съмнения за ВОД следват от това, че получателите по ВОД след същите са deregистрирани, при проверка от гръцката данъчна администрация не са установени на адреса м.02.2020г. и м.05.2020г., за едното адреса е етаж от жищен блок, на другото има друго дружество.

Следователно няма ВОД, поради което РЛ не е доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС за фактурираните към тях ВОД.

II. На следващо място СЪДЪТ ПРИЕМА, ЧЕ ПРАВИЛНО с РА е прието, че за жалбоподателя не се следва данъчен кредит в общ размер на 223 836,19 лв. за данъчни периоди от м. 12.2019г. до м. 02.2020г., м.05.2020г. и м. 06.2020г. по издадени фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД.

2.1. РЛ е приспаднало данъчен кредит по 9 фактури, издадени от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, в общ размер на 127 095,57 лв. за данъчни

периоди от м.12.2019г. до м. 02.2020г. с предмет енергийни напитки, европалети, пелети за горене, дограма по заявка, за които има фактури, ППП /с изключение на фактура №1..204/20.12.2019г./, договор за покупко-продажба на стоки от 07.11.2019 г., справка за стоков поток, счетоводни справки.

От ППП за ен.напитки е вписано място на предаването им -с. Равно поле, индустриална база В., където са натоварени на автомобил рег. [рег.номер на МПС] и са продадени на „ЕВРОБУЛМАРКЕТ – ИН – ЕКС“ ЕООД. От ППП за палетите е посочено място на предаването им – [населено място], без точен адрес и данни за превозно средство, с което са транспортирани, като са продадени на „АНАДИАГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. За дограмата, няма ППП и тя също е препродадена на „ТЕХНОПОЗЕ ГРУП“ ООД, Не е спорно, че е платено и фактурите са осчетоводени от РЛ.

Доставчикът е посочил, че е придобил стоките с 28 фактури – от №1..201/05.11.2019г. до №1..261/25.02.2020г., но същите не са деклариращи в дневник покупки.

СЪДЪТ споделя изводите на органите по приходите за липса на материална и кадрова обезпеченост на доставчика, чиято дейност е строителство на жилищни и нежилищни сгради. Декларирало е в дневник покупки предимно получени доставки с предмет СМР и строителни материали. В дневник продажби за периодите на издаване на фактурите към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД е посочило извършени доставки основно на СМР, с получател „ЩРАБАГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Отбелязано е, че тези обстоятелства са констатирани и при проверка по прихващане и възстановяване на ДДС на „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД за м. 08.2019г. За периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя доставчикът не е декларирал данни за наети лица на трудови договори и платени възнаграждения на лица по извънтрудови правоотношения. Констатирано е, че последният обявен финансов отчет от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД в ТР е за 2018г. и в него не са отразени данни за притежавани дълготрайни активи. Установено е, че считано от 19.12.2019 г. за дружеството е регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с НАП за обект за търговия на едро с други стоки, некласифицирани другаде – офис, като през периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя не са подадени данни за записи от З – отчети на ЕКАФП. Посочено е, че „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД има задължения към бюджета в големи размери, в т. ч. по СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите на

„ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, за събирането на които публичните изпълнители при НАП са образували и. д. №190757636/2019 г.

Правилно е анализирана и възможността „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД да е притежавало стоки от вида и количеството на фактурираните към жалбоподателя, като за целта е изследвана възможността на „АЛФАСБЕТ“ ООД, сочено за техен предходен доставчик, да му достави същите. След справка в базата данни на НАП е констатирано, че „АЛФАСБЕТ“ ООД не е декларирано в дневник продажби фактурите, представени от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД пред ревизиращия екип. Установено е, че за периодите на издаването на последните то е декларирано в дневник продажби извършени доставки основно към „АДВАНТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – отбелязано като дружество с рисково поведение в информационната система на НАП.

Следователно правилно е прието, че дружеството не е притежавало стоките, предмет на доставката, както и правилно е прието, че не няма и данни за транспортирането им. Констатирано е, че „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД не е декларирано в дневник покупки за периоди от м .11.2019 г. до м. 03.2020 г. /последен данъчен период по ЗДДС/ получени доставки на транспортни услуги от „ТРАНСГРАФИКА – ДИМИТРОВИ И СИЕ“ СД. Последното не е декларирано в дневник продажби фактури, с получател „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и/или „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

СЪДЪТ, обсъждайки заключението на вещото лице -не го кредитира за този доставчик по фактурите с предмет енергийни напитки, защото същото проследява стоковия поток, за да направи извода за идентичност на енергийните напитки от този доставчик към РЛ и от него –предмет на ВОД т.е изводите за идентичност на предмета и проследяването му следват от осчетоводяването на фактурите, което не е спорно и наличието на съответните счетоводни отразявания. Изводите за реалност или не на доставката т.е. за това дали зад издадената фактура стои реална счетоводна информация –трябва да се базират не само на счетоводен анализ, но и на анализ за възможността /материална, кадрова и т.н./ на доставчика за достави съответния предмет на доставката. Когато доставчикът няма кадрова възможност, когато не доказва как и от кого ги е придобил /или по скоро от този, от когото ги е придобил не установява това/, то изводът за реалност е несъстоятелен.

СЛЕДОВАТЕЛНО СЪДЪТ напълно споделя извода на органите по приходите, че по фактурите от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД няма реално

осъществени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД в общ размер на 127 095,57 лв..

2.2. Споделя се и констатацията в РА за липса на право на ДК по 3 фактури, издадени от „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в общ размер на 80 266,93лв. за данъчни периоди м.12.2019г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. с предмет захарни и шоколадови изделия.

Не е спорно, че има фактури, ППП, договор, счетоводни отразявания и фактури за последваща реализация, плащане, но посочения склад /където е предаването/ не е ползван от доставчика, няма данни за транспорт, както и не е доказан произхода, които изводи напълно се споделят от състава. За да може да доставиш предмета на доставката първо трябва да установиш, че го притежаваш, не е достатъчно да е наличен при РЛ. Трябва да се докаже, че е бил собственост на доставчика и че именно последния го е доставил на РЛ, за да може същото да ползва правото на ДК. Т.нар.доставчик на доставчика „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД има договор с „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ след датата на последния с РЛ, не е декларирал фактурите, без декларация по чл.92 от ЗКПО за 2019г. /т.е. не е декларирал приходите от продажбата на стоките на доставчика/, с кадрова обезпеченост за основната дейност-автомобилен транспорт. Не е ясно „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“от къде ги е взел стоките, как са транспортирани и т.н. т.е. не е ясен произхода на стоката, че именно същите са били във владение на доставчика, за да може да ги достави на РЛ.

Също самият доставчик „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД с основна дейност е даване под наем и оперативен лизинг на тежкотоварни автомобили, с финансов отчет за 2018г., без кадрова обезпеченост,

с РА №Р-22221720002838-091-001/11.01.2021г./вкл.за периода на фактурите към РЛ/, при което е констатирано, че „ДЕНЧЕВ 2018“ ЕООД не е извършило документираните доставки на стоки към „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД /в т.ч. процесните/ и че е налице свързаност по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК между „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ЕООД и „ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ Д. – получател на сумите от „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Констатирано е, че „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД има задължения към бюджета в големи размери.

Съдът приема, че вещото лице със заключението си за този доставчик, не променя гореизложените констатации. Същото проследява стоковия поток на доставките на захарни изделия от доставчика „Паралел трейдинг“ ЕООД, за да направи извода, че същите са продадени в пълен обем от „Димитров Експорт“ ЕООД на клиента „Евробулмаркет-Ин-Екс“ ЕООД, но СЪДЪТ не приема този извод. Той се базира само на стоковия поток. Не е спорно, че документално фактурите са намерили своето отражение. За да се прецени дали една доставка е реална т.е. дали зад същата стои реална стопанска операция трябва да се изследват и други обстоятелства- кадрова и материална обезпеченост. Наличието на същия предмет по вид, количество и т.н. при доставчика, впоследствие при РЛ и след това при получателя на ВОД –не означава, че има реална стопанска операция.

Следователно СЪДЪТ приема за обоснован извода в РА, че „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ЕООД не извършило документираните доставки на стоки /захарни и шоколадови изделия/ по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по всички издадени фактури от „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в общ размер на 80 266,93 лв..

3.3. СЪДЪТ приема на следващо място, че също без основание през м.01.2020г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по фактура №1..100/28.12.2019г., издадена от „ДАМ 75“ ЕООД в размер на 254,59 лв. с предметът „извършване услуга за прикачване на етикети“.

Не е спорно счетоводното отразяване на фактурата при РЛ, но не и при доставчика, който не дава обяснения, регистриран буквално за фактурата, след това дерегистриран, без фискално устойство, без персонал.

Следователно правилен е извода в РА, че доставчикът „ДАМ75“ ЕООД не е извършил доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД, тъй като доставчикът няма кадрова и техническа обезпеченост за осъществяването на доставките, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по фактура №1..100/28.12.2019г., издадена от „ДАМ 75“ ЕООД, в размер на 254,59 лв..

2.4. Обосновани са и констатациите в РА относно данъчен период м. 05.2020 г. да не се признае право на данъчен кредит в размер на

15 300,10 лв. по фактура №1..206/28.05.2020 г., издадена от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД с предмет - енергийна напитка Red Bull 0,250 мл. и европалети – употребявани.

Без данни за произхода на стоката, без данни за транспорт, без данни за това къде са предадени стоките. С рисков профил – регистрирано за фактурата и след това дерегистрирано, без ГДД, с друг основна деностресторантюорство, без материална и кадрова обезпеченост, Не е спорно, че има осчетоводи при РЛ и доставчика фактури, договор, ППП.

В СЕ за този доставчик няма констатации по посочената доставка. Следователно ПРАВИЛЕН Е ИЗВОДА В РА, че „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД не извършило документираните доставки на стоки /енергийни напитки, пелети / по смисъла на чл. 6 от ЗДДС към „ДИМИТРОВ ЕКСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., с РА е отказан данъчен кредит по фактура №1..206/28.05.2020г., издадена от „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД, в размер на 15 300,10 лв..

2.5. Съдът също приема също, че неправилно РЛ е приспаднало данъчен кредит по 7 фактури, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД в общ размер на 919 лв. за данъчни периоди от м. 12.2019г. до м. 02.2020г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. с предмет услуги по съхранение и товаро-разтоварни дейности на стоки, пренареждане и преупаковане на стоки, разходи за услуги и логистични услуги. Не е ясно обаче какви са тези стоки. По обяснения на РЛ тези стоки са получени в складове на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД и „ФОХАР“ АД и там са съхранявани.

Доставчикът не дава обяснения за това както и никакви други, няма кадрова обезпеченост, поради което е правилна констатацията, че не може да осъществи документираните услуги към жалбоподателя, поради което е правилен извода, че на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД в общ размер на 919,00 лв..

От РЛ е декларирано, че стоките – предмет на документираните продажби от него към клиентите му за процесните периоди са получени в складове но доставчиците му и съхранявани /в т.ч. разтоварвани и товарени/ в складове на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД и „ФОХАР“ АД.

Следователно - на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, с РА е отказан данъчен кредит по издадените фактури от

„АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД в общ размер на 919 лв.. Следователно общо непризнатото право на ДК по получените фактури от посочените 5-ма доставчика към РЛ е в общ размер от 223 836,19лв., които констатации са правилни в РА и се споделят. В заключение – жалбата изцяло е неоснователна. Следва да се има предвид, че в жалбата не се излагат никакви конкретни съображения, като общо се маркира съдебна практика. Както се подчерта, за да се признае правото на ДК трябва да се установи, че именно фактурираният доставчик доставката я е осъществил –не само документално я е осчетоводил, а е имал кадровата, материалната и техническата възможност да я направи. Само така може да се изведе извода, че има реална стопанска операция зад издадената фактура. Когато доставчикът не доказва, че е разполагал с предмета на доставката, когато няма данни за транспорт /особено при родово определени вещи/ и т.н., наличието на доставката при РЛ вкл. и заплащането ѝ /показващо движение на паричен поток, както е приел ответника/ –сами по себе си не водят до извода, че има реалност. Не трябва да се преекспонира изискването за установяване от ответника на участието в данъчна измама на РЛ. При изложените конкретни данни за всеки доставчик /по-горе/ и най-общо казано за невъзможност доставката да произхожда от фактурирания я доставчик, то не може да се приеме, че РЛ може само то да е със знанието, че доставката следва от издателя на фактурата. Трябва да се съобрази, че този факт е благоприятен за страната и е защитна позиция за същата. Правилно ответникът в потвърждаващо си решение се е позовал на практиката на СЕС. Посочено е обосновано Решение на Съда /втори състав/ от 18 юли 2013г. по дело С-78/12, където е акцентирано на необходимостта от извършване на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства относно упражняването на право на данъчен кредит, включително и данни относно доставки, предхождащи или следващи разглежданите в главното производство, както и свързани с тях документи. Правилно е визирано, че изрично се приема, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право се претендира с измамна цел или с цел злоупотреба. Обосновано ответникът е визирал, че практиката на СЕС е и в смисъла, посочен от оспорващия, че не може да изисква от данъчно задълженото лице, което иска да упражни правото на

приспадане на ДДС, да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчно задължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение. В този случай обаче РЛ следва да докаже, че е било добросъвестно, че е взело всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него, за да се увери, че осъществените от него сделки не водят до участието му в данъчна измама като в този случай не би му било отказано право на ДК, но процесния случай, обаче, не е такъв.

Следователно – РА в потвърдената му част, с която не е непризнат данъчен кредит по фактури от „АРЕСТГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД в размер на 223 836,19лв. за данъчни периоди от м.12.2019г. до м.02.2020г., м. 05.2020г. и м. 06.2020г. и са начислени лихви в размер на 23 879,16 лв., е правилен.

Правилен е РА и потвърждаващото го решение за констатациите, за неправилно начислено от „ЕВРОБУЛМАРКЕТ-ИН- ЕКС“ ЕООД за фактурите издадени от РЛ за периодите от м.12.2019г. до м. 02.2020г. и от м. 04.2020г. до м. 06.2020г., както и за направените ВОД към MODA EUROPE SMPC, Гърция и INTERNATIONAL FRUIT HELLAS, Гърция през м.12.2019г. Последните изводи обаче не влияят на установяванията в РА, както и е отбелязал ответника са непротивопоставими на трети лица. Те не са страна в производството и могат при евентуална ревизия за тези доставки към тях да установят различни обстоятелства.

Следователно -жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед предмета на спора, то по чл.7, ал.2 т.5 вр. с чл.8 от Наредба №1 /2004г. следва на ответника да се присъди юрк.възнаграждение в размер на 13 603лв., доколкото от ответната страта има искане за разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Димитров Експорт“ЕООД ЕИК 2035888 със седалище и адрес на управление С., [улица] срещу Ревизионен акт /РА/

№Р-22221020003278-091-001/23.04.2021г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и В. И. С. – ръководител на ревизията, с който РА в потвърдената му част с решение №1477 от 24.09.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП, с която са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност ДДС за данъчните периоди от м.12.2019г. до м. 02.2020г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020г. в общ размер на 223 836,19 лв., ведно с лихви в размер на 23 879,16лв. следствие от непризнат данъчен кредит по фактури от „АРЕСТГРУП“ ЕООД, „ПАРАЛЕЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ДАМ 75“ ЕООД, „СТЕБО КЮЗИЙН“ ЕООД и „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД в общ размер на 223 836,19лв..

ОСЪЖДА „Димитров Експорт“ЕООД ЕИК 2035888 със седалище и адрес на управление С., [улица]–да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 603лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Преписи на страните.

Съдия: .